

MORNING

January 1, 2018

No.(1) | Issue (4)

E-Magazine

**စိန်တတ်စီးနှင့်သူ၏
ဥစ္စာဓနများ**

**သတ်မှတ်ချက်မှ
ရုန်းထွက်ခြင်း**

**အတ္တပေတံဖြင့်
တိုင်းတာကြသူများ**

**ဟာမိုးနစ်
ကိန်းစဉ်တန်း
အကြောင်း**

**ဆေးဘက်ဆိုင်ရာအရေးပေါ်
အခြေအနေများ**

ကျေးဇူးတင်စွာ

၂၀၁၇ ကုန်လို့ ၂၀၁၈ ကို ကူးပြောင်းခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ Morning ကလည်း No.1 , Issue.4 ကို ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပြီ။ Morning ၏ထူးခြားချက်မှာ Issue (၁) ခုထွက်လာတိုင်း ကဏ္ဍအပြောင်းအလဲ ၊ ထပ်တိုးကဏ္ဍတွေ ပါလာစမြဲ။ လိုအပ်ချက်အရ အမြဲတမ်း ပြောင်းလဲ နေရသည်။

Morning No.1, Issue - 4 တွင် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ကဏ္ဍ၊ ဝတ္ထုတိုကဏ္ဍ ပြန်လည် ပါဝင်လာခဲ့ပြီ။ ကဗျာကဏ္ဍကိုလည်း ကဗျာ (၃)ပုဒ်အထိ တိုးမြှင့် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ နောက် ထပ်ထူးခြားချက်ကတော့ ယခင် Issue များထက် ကလောင်ပိုစုံလာခြင်း ဖြစ်သည်။နောင် လာမည့် Issue များတွင် ယခုထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော ကဏ္ဍများကိုလည်း ထည့်သွင်းနိုင် ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိပါသည်။

Morning E-Magazine သည် အရင်းအနှီး အရင်းခံ ရပ်တည်နေခြင်းလည်း မဟုတ် သလို အကျိုးအမြတ် ကိုလည်း ဦးတည်၍ ရပ်တည်နေခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ဝါသနာ တူ လူငယ်၊ လူရွယ်များ စုပေါင်း၍ ကြိုးစား ရပ်တည်နေသော အခမဲ့ ဖတ်ရှုနိုင်သည့် အွန်လိုင်း မဂ္ဂဇင်း တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အမှားအယွင်းများ ပါရှိခဲ့လျှင်လည်း မေတ္တာ ရှေ့ထား၍ ဝေဖန်ထောက်ပြပေးစေလိုပါသည်။

Morning ၏ စာဖတ်ပရိတ်သက်များနှင့် No.1 , Issue - 4 ထုတ်ဝေနိုင်ရေးအတွက် မေတ္တာစာမူများ ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ကြပါသော စာရေးသူများကိုလည်း အထူးပင် ကျေးဇူး တင်ရှိ ပါသည်။ Morning တွင် ဝင်ရောက် ရေးသားလိုသော စာရေးသူများသည်လည်း စာမူ များချီးမြှင့်နိုင်ပါကြောင်းနှင့် အမြဲတမ်း ဝမ်းသာစွာ ကြိုဆို လျက်ရှိပါကြောင်း ...။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

Content

Editorial

5 နည်ပညာထွန်းကာလာမှုနှင့် စာပေလောက

Short Story

14 အချစ်ရယ်၊ ရမ္မက်ရယ်၊ မေတ္တာတရားရယ် ပွတ်တိုက်ထိရှိမသောအခါ

Poem

7 သေမင်းအဝင်(ခ)ပလပ်နိုင်ဖိုက်နိုင်

8 ဆောင်းနံနက်ရဲ့ ပန်းချီကား (၄)ချပ်

9 သတ်မှတ်ချက်မှ ရုန်းထွက်ခြင်း

Opinion

20 အတ္တပေတံဖြင့်တိုင်းတာကြသူများ

23 စိန်ဓာတ်မီးနှင့်သူ၏ ဥစ္စာဓနများ

28 တကယ်ချစ်ရဲ့လား

Life Style

10 ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်ပါတယ်

12 အကောင်းဆုံးဖြစ်ချင်စိတ်မွေးပါ

31 လူငယ်တို့အတွက် ဖတ်စာ - ၂

Content

Science

34 ဟာမိုနစ်ကိန်းစဉ်တန်းအကြောင်း

37 အရာရာတိုင်းအတွက်သီအိုရီ (Theory of Everything)

45 Twistor သီအိုရီဆိုတာ ဘာလဲ - ဝ

Health

49 ဆေးဘက်ဆိုင်ရာအရေးပေါ် အခြေအနေများ

Interest

52 ဇူကာဘတ်နှင့်ဖေဘွတ်ခ်ဂယက် (Book Review)

အွန်လိုင်းပေါ်တွင် အခမဲ့ ထုတ်ဝေလျက်ရှိသည် မှေးကွယ်အွန်လိုင်း မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူများ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။
 ကဗျာ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဆောင်းပါး စသဖြင့် မိမိနှစ်သက်စာပေအမျိုးအစားကို မိမိနာမည်၊ ကလောင်အမည်၊ ဇုန်းနံပါတ် တို့နှင့်တကွ
 အောက်ဖော်ပြပါ လိပ်စာများမှ တစ်ဆင့် ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

 <https://www.facebook.com/MorningMyanmar> editor.morning@gmail.com

စာမူများပေးပို့နိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ မှေးကွယ်အွန်လိုင်းမဂ္ဂဇင်းသည် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် တစ်စုံတစ်ရာ ရှာဖွေခြင်း မရှိသည့် အပြင်
 မဂ္ဂဇင်းတွင်ရေးသားနေသော စာရေးသူအားလုံးကို စာမူခ ချီးမြှင့်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။

နည်းပညာထွန်းကားလာမှုနှင့်စာပေလောက

နည်းပညာ ထွန်းကားလာမှုသည် စာပေလောကအတွက် သက်ရောက်မှုများစွာ ရှိနေသည်။ ယနေ့ မြန်မာ့မီဒီယာလောကတွင် ဒစ်ဂျစ်တယ် သတင်းစာများ၊ ဒစ်ဂျစ်တယ် မဂ္ဂဇင်းများ တစ်စတစ်စဖြင့် စတင်ပေါ်ပေါက်လာနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဒစ်ဂျစ်တယ် စာပေလောက၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုသည်အရှိန်မြန်လှသဖြင့် နောင်လာမည့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း မြန်မာပြည်တွင်း ဒစ်ဂျစ်တယ် သတင်းစာများ၊ ဒစ်ဂျစ်တယ် မဂ္ဂဇင်းများ ယနေ့ထက်ပို၍များပြားလာလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဒစ်ဂျစ်တယ် ဖွံ့ဖြိုးလာမှုကြောင့် စာမဖတ်တော့ဟု ဝေဖန်မှုများရှိနေသည်မှာ လက်တွေ့မကျပေ။ စာအုပ်တိုက်များနှင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်များ ပိတ်သွားရလောက်သည် အထိ အဓိက တရားခံမှာ နည်းပညာ ထွန်းကားလာမှုကြောင့်ဟု ဆိုလျှင် ပို၍ သဘာဝမကျပါ။ အမှန်တကယ်တော့ ထွန်းကားလာသည့် နည်းပညာတို့ အပေါ် လိုက်

ပါစီးမြောနိုင်မှုမရှိဘဲ ခေတ်မမှီတော့သည့် ဈေးကွက် ဖော်ဆောင်ရေး အစီအစဉ်များကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် ဈေးကွက်ဖော်ဆောင်ရေးမဟာဗျူဟာများမှအစ ဒစ်ဂျစ်တယ် ပေါ်သို့ မှီခိုပြောင်းလဲလာကြသည်။ အကျိုးသက်ရောက်မှုလည်း များလှသည်။ ဥပမာ တစ်ခုပြရသော် ယနေ့ခေတ် Best Sellerစာအုပ်အများစုမှာဒစ်ဂျစ်တယ် မားကတ်တင်း ပညာရပ်ကို အသုံးချပြီး ကြော်ငြာခဲ့ကြသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။

မြန်မာပြည်တွင် PDF ခေါ် ဒစ်ဂျစ်တယ် စနစ်ဖြင့် ဖန်တီးထားသော စာအုပ်များ တစ်စုံစီဖြင့် ထွန်းကားလာခဲ့သည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုရှိခဲ့ပြီ။ အလွယ်တကူ ရယူနိုင်သည်က တစ်ကြောင်း၊ အခမဲ့ ရသည်က တစ်ကြောင်း၊ ရှားပါးစာအုပ်များ ရနိုင်သည်က တစ်ကြောင်း၊ စသဖြင့် EBook ဖတ်ရှုသူများ တစ်နေ့တစ်ခြား

တိုးပွားလာခဲ့သည်။ မြန်မာPDF စာအုပ်များကို အခကြေးငွေဖြင့် စနစ်တကျ ဝယ်ယူနိုင်သည့် Online Book Store များ ယခု ထက်ပို၍ များပြားလာရန် လိုအပ်နေပြီး ထိုအချက်သည် လည်း ဒစ်ဂျစ်တယ် စာပေလောက ဖွံ့ဖြိုးလာမှု နှင့် တိုက်ရိုက် ပတ်သတ်နေပြန်သည်။

အချို့သူများက ဒစ်ဂျစ်တယ် စာပေလောကကို အထင်မကြီးချေ၊ စိတ်ကြိုက် လွတ်လပ်စွာ ရေးနိုင်ခြင်း၊ အယ်ဒီတာ စားပွဲမဖြတ်ရခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ခွေးတိုးပေါက်ဟုပင် ပြောဆိုမှုများ ရှိနေသည်။ နောင်နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဒစ်ဂျစ်တယ် မီဒီယာများ ယခုထက်ပို၍ များပြားလာသည့် အချိန်တွင် ထိုကဲ့သို့ ပြောဖို့ ခက်သွားလိမ့်မည်။ အမှန်တော့ မည်သည့်နေရာတွင် ရေးသည်ဖြစ်စေ စေတနာပါသော စာတစ်ပုဒ်သည် စေတနာ ပါနေမြဲပင်..။ ခေတ် အလိုက် ပြောင်းလဲလာသော အသွင်သဏ္ဍန်တို့ကို လက်ခံရမည်သာ ဖြစ်သည်။

နည်းပညာ ထွန်းကားလာမှုကြောင့် ဒစ်ဂျစ်တယ် လောကအတွက်သာမက ပုံနှိပ်လောက အတွက်ပါ အကျိုးများစွာဆက်လက် ဖြစ်ထွန်းနေဦးမည်။ ဒစ်ဂျစ်တယ် စာပေလောကကြောင့် ပုံနှိပ်စာပေများ ပျောက်ကွယ် မသွားနိုင်ပါ။ သူနေရာနှင့်သူ ဆက်လက် တည်ရှိနေဦးမည် ဖြစ်ပြီး နည်းပညာ ထွန်းကားလာမှုသည် စာပေလောကအပေါ် အကျိုးများစွာ ဖြစ်ထွန်းစေသောကြောင့် ထို အခွင့်အရေးများ

	Morning E-Magazine
Editor in chief	- Toe Tat Aung
Editors	- Thua Aung Khin Chue Thar
Design & Layout	- Morning
Blog	- https://morningmm.blogspot.com
Facebook	- https://www.facebook.com/morningmyanmar
email	- editor.morning@gmail.com

ကို အမိအရ အသုံးချရန်လိုအပ်ကြောင်း တိုက်တွန်း လိုက်ရပါသည်။

အယ်ဒီတာ

သေမင်းအဝင်ခေါ် ပလပ်နိုင်းစိုက်နိုင်း

မိုင်းတွင်းထဲက အသက်ရှူသံတွေကို နားဆင်ဖို့ အစီအစဉ် တစ်ခုရှိမလား ..။
စိန်တွင်းထဲက မျက်လုံးတွေကို ကြည့်ရှုဖို့ အစီအစဉ် တစ်ခုရှိမလား..။
ကျွန်မတို့လူမျိုးက စကားလေးနဲ့တောင် အကြောမခံချင်ကြလွန်းလို့ ..
တစ်ခုခုတော့ ရှိမှာပါ .. ဖြစ်နိုင်ရင် ပြောပြပေးပါ။

စိုးရိမ်စိတ်မေ့ထားတဲ့ ရှင်သန်ခြင်းတွေ ...။
အာမခံ မှဲ့ထားတဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ...။
ဘယ်လောက်တောင် အေးစက်စက်သတ္တိခံချိုးတွေလဲ။

ကြောက်ခမန်းလိလိ ...
ကျွန်မ မျှစ်ချိုးသွားဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်။
ဒါမှမဟုတ် ကျွန်မအစ်ကို လယ်ထဲဆင်းဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ ...
လတ္တီကျူ ၂၅ ဒီဂရီ ၂၂ မိနစ် ၊ လောင်ဂျီကျူ ၉၇ ဒီဂရီ ၂၃ မိနစ်
အနီးတဝိုက်မှ ရွာလေးတစ်ရွာကပါ။

နွယ်ဝေး

သတ်မှတ်ချက်မှ ရုန်းထွက်ခြင်း

အူဝဲဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အစပြုပြီး အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့
လောကမှာ ခြေချခွင့်ရခဲ့တယ်။

အမျိုးသမီးဆိုတဲ့ နာမအောက်မှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့မှု၊ ဟင်းချက်၊ ထမင်းချက်
အဝတ်လျှော် ဗဟိုရက်စွဲတွေ ရှိလာကြတယ်။

ဒါဟာ ဗတ်စန်းကျင်ရဲ့ ဗညာက်ချက်တဲ့လေ...။

လူတချို့က အမျိုးသမီးတွေရဲ့ ရှက်ရွံ့မှုတွေကို အသားယူပြီး
လှောင်ပြောင်မှုတွေပြုလာကြတယ်။

ခန္ဓာဖွဲ့စည်းမှုအရ ထွန်းမတို့ ပျော့ညံ့ချင် ပျော့ညံ့နိုင်တယ်။

မိတ်စာတ်ကတော့ မာကြော့ထယ်ဆိုတဲ့ သက်သေပြချက်တွေ

လက်မခံနိုင်တဲ့ လောကကြီးထဲ တောင်းဆိုမှုတစ်ခု ပြုချင်ခဲ့တယ်။

အမျိုးသမီးမို့ ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ သတ်မှတ်တဲ့ စည်းကမ်းတွေကို မှားထယ်လို့
မပြောပေမယ့် ထိုစကားတွေအတွက် နောင်တမရစေနဲ့လို့ပေါ့...။

အမျိုးသမီးဆိုတာ လင်ယူသားမွေးချည်းမဟုတ် ၊ တိုင်းပြည်အတွက် ထုဆစ်ပုံဖော်မှုမှာ
အများနည်းတူ ပူးပေါင်းနိုင်တဲ့ လက်တစ်စုံဆိုတာကို အားလုံးနားလည်တတ်ပါစေ။

ကြယ်စင်သစ်(ပဲခူး)

ဆောင်းနံနက်ရဲ့ပန်းချီကား (၄) ချပ်

အရူးတစ်ယောက် ..
ပလပ်ဖောင်းတစ်ခု၊ ရွေးတစ်ကောင်
ဘေးမှာ ရေအိုးစင်လေး တစ်ခုတော့ ရှိ၏။

အဘိုးအိုတစ်ယောက် ..
ဆေးလိပ်တိုတစ်လိပ်၊ အခိုးငွေ့ငွေ့မီးဖိုတစ်ခု
ဘေးမှာလွမ်းမော့ဖွယ် အတိတ်တစ်ခုတော့ ရှိ၏။

ကလေးငယ်တစ်ယောက်
လွယ်အိတ်တစ်လုံး၊ တစ်ရာတန်အနွမ်းလေးတစ်ရွက်
ပါးမှာအမေလိမ်းပေးလိုက်တဲ့ ပါးကွက်ကြားကြားလေး တစ်ခုတော့ရှိ၏။

ခေတ်လူငယ်တစ်ယောက်
စီးကရက်တစ်လိပ်၊ လမ်းသရဲဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးလေးက တစ်ခု၊
ဘေးပတ်ပတ်လည်မှာ ပန်းတိုင်မဲ့တဲ့ အနာဂတ်တွေသာရှိ၏။

ဪ .. ခေတ်ကြီးနောက် တာလွဲလိုက်မိနေတဲ့ လူငယ်တွေကိုး ..။

ရေယျာသုရ(ပျဉ်းမနား)

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်ပါတယ်

ခင်ဖြူသာ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသေချာသိတဲ့လူကစိတ်ချမ်းသာတယ်။ အတွေးတွေထဲမှာ ပိတ်မိနေတဲ့ လူကတော့ အမှန်တရားကို မမြင်နိုင်ဘူးပေါ့။

ကိုယ်လဲကျနေတဲ့အခါ ထူပေးမယ့်သူကို စောင့်မနေသင့်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် ပြန်ထလို့ ရတာပဲ။ လူ့သဘောက ကိုယ် အားနည်းနေရင် အားပေးတာမျိုး သိပ်လိုချင်တယ်။ ကိုယ့်စိတ်ချမ်းသာမှုက သူများသနားမှ ရသလိုမျိုးဖြစ်နေတယ်။

စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာတဲ့ သူ ဖြစ်ချင်တယ်။ ထက်မြတ်တဲ့ သူဖြစ်ချင်တယ်။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် တည့်တည့်မတ်မတ် လျှောက်နိုင်တဲ့သူ ဖြစ် ချင်တယ်။ ဒီသဘောတရားတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လောက်ပိုင်သလဲ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းနဲ့ တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်တယ်။

တကယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုပ်ကိုင် မိသွားရင် ဘယ်သူဘာပြောပြော နားမယောင်တော့ဘူး။ ဘယ်သူလာတိုက်ခိုက်ပါစေ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တော့ဘူး။ ဘယ်သူကြောင့်မှ လမ်းမချော်တော့ဘူး။

ကိုယ်ဘာလုပ်ရမလဲ သိနေတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နားလည်နေတာနဲ့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် တည့်တည့်လျှောက်နေတာနဲ့ဘဲ သူများ ကိုယ့်ကို ဝင်စွက်ဖတ်နေတာတွေကို ဂရုမစိုက် အားတော့ဘူး။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်နေရာက ပြန်စရမလဲ သေချာတဲ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုရှိတယ်။ အချိန်ဖြုန်းရတာတွေ နည်းလာတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တိုးတက်လာမှန်း သိလာလေ ကိုယ်ဟာလက်ရှိနေရာထက် ပိုသာတဲ့ နေရာတခုမှာ ရှိသင့်မှန်း လက်ခံလာလေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်

ကို တန်ဖိုးထား တတ်လာလေ၊ ဒီလို လူတွေ အတွက် အချစ်ဆိုတာ အားကိုးမရှိဖို့ ထက် ချစ်ဖို့ သပ်သပ် ဘဲ ဖြစ်လာတယ်။

သူဘယ်လိုနေမှ စိတ်ချမ်းသာလဲ သေချာ သိလာတယ်။ အဲဒီ မှာ ဆရာတော် ဦးဇော်တိက ပြောတာလေးအမှတ်ရမိတယ်။

"လူ့ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုဟာ ဆက်စပ်နေပါတယ်။ လူ့ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သူမှသာ စစ်မှန်တဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရနိုင် တယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းတဲ့ သူဟာ ပိုစိတ်ချမ်းသာတယ်။ ရိုးသားတဲ့သူဟာ ပိုစိတ် ချမ်းသာတယ်။ နောင်တရစရာမရှိတဲ့ သူဟာ ပိုစိတ်ချမ်းသာတယ်။ ငါဟာ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ သူလို့ မှန်မှန်ကန်ကန်ခံစားရဖို့ လိုပါတယ်" တဲ့။

ဒါကလည်း ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ်သိနေဖို့ အဓိကပါပဲ။ ဘယ်နေရာမှာပဲ ပျက်စီးသွားပါစေ အစကပြန်စဖို့ ခိုင်မာတဲ့ စိတ်ရှိနေသင့်တယ်။ လဲကျတိုင်း ထူပေးမယ့် လူကို မစောင့်ဘဲ ကိုယ့် ခြေနဲ့ ကိုယ်ပြန်ရပ်နိုင် သင့်တယ်။ ဂုဏ်သိက္ခာ နဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုက ဆက်စပ်နေလို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ရမယ်။ ကိုယ် ကျင့် တရားကောင်းအောင် ကြိုးစားဖို့လိုတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်မှန်းသိလာလေ လွတ် လပ်လာလေအစစ်အမှန်မှာပျော်တတ်လာ လေ။

ချစ်တဲ့
ခင်ဖြူးသာ

အကောင်းဆုံးဖြစ်ချင်စိတ်မွေးပါ

ခင်ဤးသာ

MORNING
E-Magazine

လူတစ်ယောက် ဖြစ်ရခြင်းရဲ့ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်မှုက ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမြဲရှေ့ရောက်အောင် ကြိုးစားနေဖို့ဘဲ။

လူဆိုတာက ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားတတ်တယ်။

"ဒီနေ့ငါပင်ပန်းတယ်၊

အခုတလောပင်ပန်းတယ်၊

ငါအလုပ်တော်တော်လုပ်ပြီးပြီ၊

ငါလိုချင်သလောက်အောင်မြင်နေပြီ။

ဒီလိုအတွေးတွေထဲမှာဘဲ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ အနေအထားတစ်ခုရောက်လာတဲ့အခါ စိတ်ကို လျှော့ချပစ်လိုက်တယ်။

အမြဲတမ်းကြီး မနားမနေ ကြိုးစားနေရတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်လေးတွေမှာ ကိုယ်ဘယ်လိုဖြည့်စွက်လုပ်မလဲစဉ်းစား

နေ ဖို့လိုတယ်။

"ငါအခုဘာလုပ်နေလဲ။ ငါ့အလုပ်ကို ငါဘယ်လောက် လေးစားမြတ်နိုးမှုရှိလဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ လေးစားမှုကရော ဘယ်လိုလဲ၊ ငါ့အလုပ်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ငါဘာတွေ ပြင်ဆင်စရာ လိုသေးလဲ၊ ငါဒီလောက်မှာဘဲ ရပ်လိုက်သင့်ပြီလား။

ဒါကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးရမယ့်မေးခွန်းဘဲ။"

အချိန်တွေကရှေ့ကိုသွားနေတယ်။လူတွေကလည်းခေတ်ကိုလိုက်နေတယ်။အောင်မြင်မှုကလည်း ရှေ့မှာပြေးနေတယ်။ ဘယ်အရာမှ ရပ်မနေတဲ့ လောကမှာ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီး တီထွင်ကြံဆမှုဆိုတာ လိုအပ်သလို စိတ်လျော့ပြီး ရပ်မနေဖို့လည်း လိုတယ်။ ရပ်နေတဲ့အချိန်မှာဘဲ ကိုယ်ကနောက်ကျန်ခဲ့ပြီ။

ဒါက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြိုးစားမှုနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး အမြဲလှုံ့ဆော်ရမယ့် သဘောထားပါ။

ဒီလိုဘဲ ကိုယ့်သဘောထားနဲ့ ပက်သတ်ပြီး လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိနေရမယ်။

"ငါဘာကို ကြိုက်လဲ၊ ဘာကိုမကြိုက်ဘူးလဲ၊ ဒီနေ့ဘာတွေလုပ်ခဲ့လဲ၊ ဘာတွေမှားခဲ့လဲ၊ တာဝန် ယူ နိုင်တဲ့ အမှားတွေရှိလား၊ ကိုယ့်ကိုယ် ကို ရောလေးလေးစားစား ရှိခဲ့ရဲ့လား၊ ပတ်ဝန်း ကျင် ကရော ဘယ်လို သဘောထားကြလဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြင်ချင်တဲ့အချက်တွေ ရှိသေး လား၊ ပိုကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ဘယ်နားမှာပိုကြိုးစားရမလဲ"

လူဆိုတာ တနေ့ထက်တနေ့ ပိုကောင်းတဲ့ လူ၊ ခွန်အားသဘောထား ကြီးတဲ့သူ ဖြစ်ချင်ပါ တယ်နော်။ ဘဝမှာ လောကကြီးက ကိုယ့်ကို ချီးမွမ်းလေးစားတဲ့ ကြည်ညိုမှုတွေလည်း လို ချင်ပါတယ်။

ကိုယ်က အကြည်ညို လေးစားခံချင်ရင် ကိုယ့် အရည်အသွေးကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်က လေးစားကြည်ညိုလောက်တဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ် သွေး ရှိနေဖို့လိုတယ်။

ဒါက မွေးရာပါ အရည်အသွေးမဟုတ်လို့ တနေ့ထက်တနေ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆန်းစစ်ရင်း ပြင်ဆင်ရင်း ပြည့်စုံလာနိုင်ပါတယ်။

လူတွေကိုယ့်ကို ဘယ်လိုမြင်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်အတွက် ရာနှုန်းပြည့် အရေးမပါပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လိုမြင်တယ် ဆိုတာတော့ သိပ် အရေးကြီးပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလိမ်ညာတမ်း ဝေဖန်

ပြင်ဆင်နိုင်တဲ့သူ၊ တနေ့ထက်တနေ့ အကောင်း ဆုံး ဖြစ်ချင်တဲ့သူမှာ စစ်မှန်တဲ့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာ ရှိပါတယ်။

ချစ်တဲ့ ခင်ခြူးသာ

အချစ်ရယ် ၊ ရမ္မက်ရယ်၊ မေတ္တာတရားရယ် ပွတ်တိုက်ထိရှမိသောအခါ

ချူး(မြန်မာပြည်)
နော်အိမ်ချူးမိုးမြင့်

"ကိုကြီးကလည်း လာပါပြီ ဆိုနေမှကို"

ချွဲနွဲသံလေးနဲ့ ပြောရင်း ဝသုန် တံခါးကို သွားဖွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တံခါးကို ဖွင့်ဖွင့်ချင်း မြင်လိုက်ရတဲ့ မျက်နှာ ကြောင့် ဝသုန် ခြေဖျားလက်ဖျားတွေပါ အေးစက် သွား ခဲ့တယ် ။

"ဟင်း"

မျက်လုံးတွေပြူးရင်း အလန့်တကြား ဖြစ် သွားတဲ့ ဝသုန် ကို သူမ က မဲ့သောအပြုံးနဲ့ လှောင်ပြောင် ကဲ့ရဲ့စွာ အထင်သေး ရှုတ်ချစွာ ကြည့် နေတယ် ။ ဒါပေမဲ့ သူမ မျက်လုံး တွေ ထဲမှာတော့ ကြီးမားလှတဲ့ စိတ်ဒဏ်ရာ ကြီးက ထင်ဟပ်နေပါတယ် ။

"တို့ ဝင်လာလို့ရတယ် မှတ်လား"

သူမက မဲ့သောအပြုံးနဲ့ပဲ မေးလိုက်တယ်။ ဝသုန် မှာသာ ရှက်တာရော ကြောက်တာရော

သိမ်ငယ်တာရော နဲ့ သူမ မျက်နှာကို မောတောင် မကြည့်ရဲတော့ပါဘူး ။

အပြစ်လုပ်ထားသူက ကိုယ့်အပြစ်ကြောင့် သိမ်ငယ်နေရတာ ကြောက်လန့်နေရတာ ဆန်း သလား။

ရုပ်ရှင်တွေထဲကလို လင်ယောက်ျား အား ကိုးနဲ့ "ကျွန်မ က ကိုကို ဇနီးရှင် ကျွန်မအဲ့ဒီ အိမ်ပေါ် မကြာခင် တက်နေတော့မှာ ရှင်ကို သတိပေးတာ" ဘာညာ နဲ့ မယားကြီးကို ပြန်ခံ ပက်တာမျိုးလည်း ဝသုန် မလုပ်ရဲပါဘူး။

အပြစ် လုပ်ထား သူက
ကိုယ့် အပြစ်ကြောင့်
သိမ်ငယ်နေရတာ၊
ကြောက်လန့်နေရတာ
ဆန်းသလား?

အပြစ်လုပ်ထားတဲ့ လူက ကိုယ့် အပြစ်ကို မမြင်ဘဲ ထောင်ထောင် ထောင်ထောင် လုပ်တာ သိပ် ရှက်ဖို့ကောင်းတာလို့ ဝသုန် ထင်တယ် ။

သူမ က တိုက်ခန်း ထဲ ဝင်လာပြီး ဝေ့ကြည့်ကာ "မဆိုးပါဘူး ။ သူက မင်းကို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ထားသားပဲ ။ မင်းကို ဂရုစိုက်တယ် မှတ်လား "

ပြောပြီး သူမ ဆိုဖာ မှာ ဝင်ထိုင်သည် ။ ဝသုန် ကတော့ ခပ်ရိုရို လေး မတ်တပ်ရပ်နေမိသည် ။

"မင်းထိုင်ပါ ။ တို့မင်းနဲ့ပြောစရာတွေရှိတယ်" သူမ ပြောမှ ဝသုန် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာ မှာ ဝင်ထိုင်မိသည် ။

"မင်းတို့ကို သိမှာပါ"

" မမ ထားသစ္စာ ပါ ။ ကိုကြီး အဲ.. ဦးစိုးမြင့်အောင် ရဲ့ ဇနီးပါ "

"အဟက်.. မင်းကရော သူ့ဇနီးမဟုတ်ဘူးလား" သူမ က နာကျင်စွာတစ်ချက်ရယ်ကာ ခနဲ့သည်

"ဝ .. ဝသုန် က .. သူ့ .. သူ့ .. "

ဝသုန် ရင်တွေနာပါတယ် ။ အဲ့ဒီ စကားကိုဆက်ပြောဖို့ ဝသုန် သိပ်ရှက်တယ် ။

ဒီလိုနေ့ ရောက်လာဖို့ကို ဝသုန် သိပ်

ကြောက်နေခဲ့တာပါ။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ရှေ့မှာ ဂုဏ်သိက္ခာ ကင်းမဲ့နေတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်အဖြစ် ရင်ဆိုင်ရမှာ ဝသုန် သိပ်ကြောက်ခဲ့တယ် ။

"မင်းက သူ့ရဲ့ အငယ်အနှောင်း တိတ်တိတ် ပုန်း .. စပွန်ဆာ ယူထားတဲ့ မိန်းမ ဟုတ်တယ် နော် "

အဲ့ဒီအမှန်တရားတွေက ဝသုန် နှလုံးသားကို ခွဲချနေတာ သိပ်နာတယ် ။ ဝသုန် အခုထိ ခေါင်းဖော်ပြီး သူမ ကို မကြည့်ရဲသေးပါဘူး ။

" ဒါပေမဲ့ မင်းက တို့ထက် ကံတွေအဆတစ်ရာ သိပ်ကောင်းနေတော့ တို့တောင် မနာလိုတယ် ကွ "

"ရှင် "

"သူက မင်းကိုဂရုစိုက်တယ်မှတ်လား .. "

ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ဂရုစိုက်ခြင်း မစိုက်ခြင်းက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ကံကောင်းခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်လို့လား။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာ နေထိုင်နိုင်တဲ့ မိန်းမကလေးမျိုးက ပိုကံကောင်းတာလို့ ဝသုန် ထင်တယ် ။

ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့
ဂရုစိုက်ခြင်း၊ မစိုက်ခြင်းက
မိန်းမတစ် ယောက် ရဲ့ ကံကောင်း
ခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်လို့လား?

"မင်းနာမည် ဝသုန်ခင် မှတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"နာမည်အရင်းလား"

"ရှင် .. ဟုတ် .. ဟုတ်ပါတယ် "

"အဟင်း .. မင်းလိုမိန်းကလေးမျိုးက နာမည်
အရင်းသုံးလို့လား "

" ဝသုန် နာမည်အရင်းပါပဲ မမ "

"မင်းအသက် ဘယ်လောက်လဲ "

" ၂၀ ပါ "

" အဟင်း သူက နုနုနယ်နယ်လေးကို ကြိုက်
တာပဲ .. အဟက် "

ဝသုန် အထင် သူမ အသက်ဟာ ၃၀ နဲ့ ၄၀
ကြားပဲရှိဦးမှာပါ ။ အလှစား ခန္ဓာကိုယ် မဟုတ်
တော့ပေမဲ့ သူ့အသက်အရွယ် နဲ့သူ ကျက်သရေ
ရှိ တဲ့အလှမျိုးတော့ ဝင့်ထယ် စွာ ရှိပါတယ် ။

" သူ့ခြေလှမ်းပျက်နေတာ တို့ရိပ်မိနေခဲ့တယ် ။
သူ့မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှိနေမှန်းလဲ တို့
စုံစမ်းမိတယ် ။အခု မင်းဒီမှာနေတာ သိသိချင်း
တို့ လာခဲ့တာ ။ မင်းတို့ ဇာတ်လမ်း ဘယ်
လောက်ကြာပြီလဲ "

" ၁ နှစ်ကျော် ပါပြီ "

" ဘယ်မှာစတွေ့ကြတာလဲ "

" စားသောက်ဆိုင်မှာပါ .. ဝသုန်က အဲမှာ
သီချင်း ဆိုရင်းနဲ့ သူနဲ့ တွေ့တာပါ "

" စာသောက်ဆိုင်မပြောနဲ့ ဘီယာဆိုင် ပြောပါ
ကွာ .. ဂုဏ်ရှိတဲ့ဆိုင်မျိုးမှာ မင်းလို မိန်းကလေး
မျိုးက ရှိမှာလား "

ဝသုန် အံ့ကြိတ်မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမ အခု
ချိန် ဘယ်လောက်ထိ နာကျင်နေမလဲ ဝသုန်
ကိုယ်ချင်း စာနိုင်ပါတယ်။

"အဟင်း ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိလှပါတဲ့ လူကြီး
လူကောင်း ဦးစိုးမြင့်အောင်က စားသောက်

ဆိုင်က မိန်းကလေးမျိုးကို ကြိုက်တယ်တဲ့ "

"မမ အဲလောက်ထိ မပြောပါနဲ့ ဝသုန် ဟာ အခု မှားနေတဲ့ လူဆိုတာ မှန်ပေမဲ့ အဲတုန်းက ဝသုန် ဘယ်ယောက်ျားကိုမှမရိုးမသားမလှည့်စားခဲ့ပါ ဘူး "

သူမ က တစ်ချက်မဲ့ကာ ပြုံးသည်။ ။

"နားရှိလို့သာကြာလိုက်ရတယ် "

"ဝသုန် သူ့ကို မမြူဆွယ်ခဲ့ဘူး မမ ။ သူမှ မဟုတ်ဘူး ဝသုန် ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ မမြူ ဆွယ်ခဲ့ဘူး ။ မထင်မှတ်ဘဲ ကျရောက်သွားတဲ့ တွင်းနက်ကြီးထဲမှာ ဝသုန် မထူးဇာတ်ခင်းခဲ့မိ တာ ။ ဝသုန် မှားနေမှန်း ဝသုန် လက်ခံ ပါ တယ်။ "

"မမြူဆွယ်ခဲ့ဘူး ။ မထင်မှတ်ဘဲ ကျရောက်ခဲ့တဲ့ တွင်း .. ဟား ဟား .. ဟာသ ပဲ .. ဟုတ်ပြီး .. ထားတော့ .. မင်းမှားနေမှန်း မင်းသိတယ် ဆိုတော့ မင်းမှာ လမ်းမှန်ပြန်ပြင်ဖို့ စိတ်ကူး ရှိတယ်ပေါ့ "

ဝသုန် တိတ်သွားပါတယ် ။ စမှားထဲက ဝသုန် သိပ်ပြင်ချင်ခဲ့တာပေါ့ ။ လမ်းမှန်ပေါ် ပြန် ရောက်ချင်ခဲ့တာ စမှားထဲကပါ ။ ဒါပေမဲ့ အဲလို

တွေးမိတိုင်း ဝသုန် မေ့မေ့မျက်နှာကို မြင်လာ တယ် ။ ပြီး ညီမလေး တွေရဲ့ မျက်နှာတွေ ။

ဝသုန် မျက်ရည်ခိုးကျရင်း ခေါင်းကို ခါ ယမ်းမိတော့ ...။

"ဘယ်လို .. ဒါဖြင့် မင်းမှာ နောက်ဆုတ်ဖို့ စိတ်ကူး မရှိဘူးပေါ့ .. တို့ယောက်ျား နဲ့ ဆက်ပြီး ပတ်သက်နေဦးမှာပေါ့ "

" သူ့ကို ဝသုန် လိုအပ်နေတယ် ။ မေ့မေ့ ရဲ့ ဆေးဖိုး နဲ့ ညီမလေး တွေရဲ့ ကျောင်းစရိတ် တွေ တွက် ဝသုန် သူ့ကိုလိုအပ်နေတယ် "

သူမ က ငေါက်ခနဲ ထထိုင်ပြီး ..

"ဝသုန်ခင် မင်းသိထားဖို့က တို့လာခဲ့တာ မင်းရဲ့ သနားဖွယ်ဖြစ်အောင်ပြောမယ့် ဉာဏ်ဆင်မှုတွေ ကို ထိုင်နားထောင်ဖို့လာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ။ မင်းတို့လိုမိန်းကလေးမျိုးတွေကဒီလို ဇာတ်တွေ ထွင်နေတာ အကွက်တွေသိပ်ဟောင်းနေပြီ ။ တို့ မင်းကို ဆိုးဆိုးရွားရွား တစ်ခုခု မလုပ်မိခင် မှာ မင်း ဒီဇာတ်ကို ဒီမှာတင်ရပ်ပါ ။ "

ဝသုန် သူမ ကို မရဲတရဲ မော့ကြည့်မိတော့ သူမဟာ အသိစိတ်ပျောက်လုလု လူတစ်ယောက် လို အကြည့်တွေဟာ အထိန်းအကွပ်မဲ့ နေခဲ့ပါ တယ် ။

ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို ဘယ်လောက် ကတုန်ကယင် ဖြစ်ပြီးကြောက်လန့် သွားစေလဲ ဝသုန် ကိုယ်ချင်းစာနိုင်ပါတယ်။ ။

"ဖောက်ပြန်နေမှန်းသိတဲ့ ယောက်ျားကို မမ ခွင့် လွှတ်ပေးနိုင်လား "

သူမ ငြိမ်ကျသွားပါတယ်။ ။ ပြီး သူမ ပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်တစ်စက်လှိမ့်ကျလာတယ်။ ။

"မင်းဘာသိလို့လဲ .. သူက မင်းအပေါ် သာယာ တာ .. တို့ကိုတော့ သူချစ်ခဲ့တာ .. သူနဲ့တို့ ဘယ်လောက်ထိ ချစ်ခဲ့ကြလဲ မင်းသိလို့လား "

"ဝသုန် ဆရာလုပ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး .. ဒါပေမဲ့ အချစ်တစ်ခု ဟာ ခန္ဓာကိုယ် ပြောင်းလဲ လာတာနဲ့အမျှ ပြောင်းလဲ လာနိုင်လို့လား "

သူမ ရီဝေနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ နာကျင်စွာ ပြုံးပါတယ်။ ။

"တို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဘယ်လို ဆက်ဖြစ်မလဲ ဆိုတာ တို့ပဲ ဆုံးဖြတ်မယ် .. မင်းကို တို့ သတိပေးပြီးပြီးနော် .. တို့တစ်ခါပဲ သတိပေး တတ်တယ် ဝသုန်ခင် "

အချစ်တစ်ခုဟာ ခန္ဓာကိုယ် ပြောင်းလဲလာတာနဲ့ အမျှ ပြောင်းလဲလာနိုင်လို့လား ?

"ဝသုန် မိသားစု "

"အပိုတွေ .. မင်းထွင်တဲ့ ဇာတ်ကို တို့မယုံဘူး ..၊ အေး.. အမှန်ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင်မှ .. မင်းရဲ့ မိသားစု အတွက် သူတစ်ပါးရဲ့ မိသားစုကို သိလျက်နဲ့ ဖျက်ဆီးပစ်တာဟာ သိပ် တစ်ကိုယ် ကောင်း ဆန်တဲ့ လုပ်ရပ်ပဲ .. ။ မင်းရဲ့မိသားစု ကောင်းစားဖို့ စိတ်ချမ်းသာဖို့ အတွက် သူ တစ်ပါးရဲ့မျက်ရည်တွေချခင်းပစ်တာမင်းတရား သလား။ မင်းရဲ့မိသားစုကို ချစ်လို့ပါ ဆိုပြီး သူ တစ်ဖက်သားကို မျက်ရည်ကျ အောင် စိတ်ဆင်း ရဲအောင် လုပ်တာ မင်းမှန်တယ်လို့ ထင်သ လား။ မင်းရဲ့မိသားစု အတွက် တခြား မိသားစု ကို ဖျက်ဆီးပိုင်ခွင့် မင်းမှာလုံးဝမရှိဘူး ဝသုန် ခင်။ "

ပြောပြီး သူမ လှည့်ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ။

ဝသုန် ရင်ထဲမှာတော့ ကြီးစွာသော ထိချက် တစ်ခုထိခဲ့ပါတယ်။ ။

"မင်းရဲ့မိသားစုတွက် တခြားမိသားစုကို ဖျက်ဆီး ပိုင်ခွင့် မင်းမှာလုံးဝမရှိဘူး "

" မင်းရဲ့မိသားစုကို ချစ်လို့ပါဆိုပြီး သူတစ်ဖက်သားကို မျက်ရည်ကျအောင် စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်တာ မင်းမှန်တယ်လို့ထင်သလား။ "

" မင်းရဲ့မိသားစု ကောင်းစားဖို့ စိတ်ချမ်းသာဖို့ အတွက် သူတစ်ပါးရဲ့ မျက်ရည်တွေ ချခင်းပစ်တာ မင်းတရားသလား "

တရားသလား ? ...

...

ဇူး (မြန်မာပြည်)

နော်အိမ်ဇူးမိုးမြင့်

အတ္တပေတံဖြင့် တိုင်းတာကြသူများ

နွယ်နေခြည်ထွန်း

ပေတံကို ကျွန်မတို့အားလုံး တိုင်းတာဖို့ အတွက် သုံးကြပါတယ်။ အဲဒီလို သုံးကြတဲ့ နေရာမှာ အမျိုးအစားချင်း၊ အတို အရှည်ချင်း တွေကတော့တူချင်မှတူကြမှာပါ။ အဲဒီလို မတူညီ ကြတဲ့ အပေါ်မှာ "ငါ့ပေတံကတော့ အရှည် မို့လို့ ပိုအသုံးဝင်တယ် ၊ နင့်ပေတံက အတိုဆိုတော့ နေရာတိုင်း သုံးလို့မရဘူး"ဆိုတဲ့ ငါ့အတ္တပေတံ လေးတွေ ရှိလာကြပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ .. ကျွန်မ ပြောချင်တာကလည်း အဲဒီ ကိုယ်ပိုင် ပေတံ အကြောင်းလေးကိုပါပဲ။ ကျောင်းတက်တုန်းက သုံးရတယ် ၊ လုပ်ငန်းခွင် မှာ သုံးရတယ်ဆိုတဲ့ ပေတံတွေက ကျွန်မတို့နဲ့ အဆင်မပြေတဲ့အခါ သူများဆီက ငှားသုံးတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အသစ်တစ်ချောင်း ထပ်ဝယ်လိုက်တာ ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြည့်ဆည်းပြီး အသုံးပြုလိုက်လို့ ရပါတယ်။ ဒေါသထွက် စရာလည်းမလိုသလို ၊ သူတစ်ပါးကို ခန့်သုံးသုံးလည်း ပြောစရာမလိုပါ

ဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူ တစ်ချို့ မှာပဲရှိတတ်တဲ့ ပေတံ လေး တစ်ချောင်းက သပ်သပ် ရှိသေးတယ်။ အဲဒီပေတံကို ကျွန်မက အတ္တပေတံလို့ အမည် ပေးချင်တယ်။

သူပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ပေတံလေး တစ်ချောင်း နဲ့ သူများကို လိုက်တိုင်း ချင်တာမျိုး ပေါ့။ လူ တိုင်းမှာတော့ ကိုယ်ပိုင် ခံစားချက်၊ ကိုယ်ပိုင် အကြိုက်၊ ကိုယ်ပိုင် ချင့်ချိန်ထားမှု၊ ကိုယ်ပိုင် ကန့်သတ် ချက်စသဖြင့် ကိုယ့်နေရာလေးနဲ့ ကိုယ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ အတိုင်း အတာ ဆိုတာ ရှိပြီးသားပါ။ အဲဒါကို ခုနက သူ့ရဲ့ အတ္တပေတံနဲ့ သွားတိုင်း တဲ့အခါ သူ့ပေတံထက် ရှည်နေတာ လည်း ရှိချင်ရှိမယ်၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း သူ့ပေတံ လောက် ကို မရှိဘူး ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်။ ဒါကို ပုတ်ခတ်ပြီး ပြောတတ်တဲ့ လူတစ်ချို့ကို ကျွန်မ တွေ့ဖူးတယ်။ ကိုယ့်ပေတံနဲ့တိုင်းလို့ မပြည့်မီ တိုင်း အဲဒီလူက နိမ့်ကျသွားပြီတဲ့လား။

သူကိုင် ထားတဲ့ ပေတံဆိုတာကရော ကမ္ဘာမှာ အပြည့်မီ ဆုံးတဲ့လား။

တွေးကြည့် လိုက်ရင် မေးခွန်းတွေက အများကြီးပါ။ အဲ့ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပုံပြင်လေး တစ်ပုဒ် ပြောပြမယ်။ ဟိုးရှေးရှေး တုန်းကပေါ့။ မဒီဆိုတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက် ရှိသတဲ့။ အဲ့ဒီကောင်မလေးက သူများ ကြိုက်တယ်ဆို သူ မကြိုက်တော့ဘူး။ အဲ့ဒီလို သူ မကြိုက်တာ မျိုးဆိုရင် အမျိုးမျိုး အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာပြောပြီး ပုတ်ခတ်ပါလေရောတဲ့လေ။ အဲ့ဒီလိုမျိုးတွေ လုပ်တာများလာတော့ ပတ်ဝန်းကျင်က သူ့ကို အမြင်ကတ်ပုဒ်မနဲ့ ငြူစူလာတော့တာပေါ့။ ဒီလို နဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ သူတို့အားလုံးရဲ့ ကျောင်း ခန်းထဲကို မဒီနာမည်နဲ့ ပါဆယ်ထုပ် အကြီးကြီး တစ်ထုပ် ရောက်လာတယ်တဲ့။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ သူ မရောက်သေးဘူး။ အဲ့ဒါနဲ့ အခန်းထဲက လူတွေ အားလုံးအကြံထုတ်ကြပြီးကောင်မလေး ရောက် လာချိန်မှာ အားလုံးက မဒီရဲ့သူငယ်ချင်း မိစု အတွက် ပါဆယ်ထုပ်ကြီး ရောက်နေတယ်ပေါ့ ၊ အထဲမှာ ဘာလေးလဲ မသိဘူး သိချင်လိုက် တာဆိုပြီး မဒီ အသည်းယားလာအောင် ပြောကြ တော့တယ်။ သိပ်တောင်မပြောလိုက်ရပါဘူး။ မဒီ က သိချင်စိတ်တွေ ပြင်းထန်လာပြီး ပါဆယ် ထုပ်ဖောက်ဖို့အတွက် မိစုကို တောင်းဆိုပါလေ ရော။ ပါဆယ်ထုပ်မှာ ရေးထားတဲ့ မဒီဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတော့ အားလုံးက အစဖျောက်ထားကြ တာပေါ့နော်။

ဒီလိုနဲ့ မိစုလည်း သူ့ပါဆယ်ထုပ် လိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ ဖောက်လိုက်ပါလေရော။ အထဲမှာ အရမ်းကို လှပတဲ့ ပန်းနုရောင် ဂါဝန်လေး တစ် ထည်ရယ်၊ ရွှေရောင် ဖိနပ်လေး တစ်ရုံရယ်ကို အားလုံး တွေ့လိုက်ရတယ်။ လှလွန်းလို့ မိန်းက လေးတိုင်း မျက်စေ့ကျတဲ့ အဲ့ဒီဂါဝန်နဲ့ ဖိနပ်ကို မဒီကိုယ်တိုင်လည်း ကြိုက်မိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ထုံးစံအတိုင်း "ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်တွေ အော်ဟစ်နေကြလို့ ဘာများလဲမှတ်တယ်၊ ဘာမှ လည်း မဟုတ်ပါဘူးဟယ် ၊ ငါ့ဆီမှာဆို အဲ့လို ဂါဝန်နဲ့ဖိနပ်တွေများ ပေါလွန်းလို့ သူများကို တောင်ပေးနေရတာ"လို့ မကြိုက်တဲ့ ပုံစံနဲ့ ပြော လိုက်တယ်လေ။ အဲ့ဒီမှာ ကျော်ကျော်က အမြင် ကတ်ကတ်နဲ့ ဒီလိုလေး ထမေး လိုက်သတဲ့။ "ဒါဆို ဒီ ပါဆယ်ထုပ်က မိစုနာမည်နဲ့မဟုတ်ဘဲ နင့်နာမည်နဲ့ ရောက်လာတယ် ဆိုရင်လည်း သူများ ကိုပဲ ပေးပစ်မှာလား" ဆိုပြီးတော့ပေါ့။ "အေးပေါ့ .. ဒီက ငါ့သူငယ်ချင်း မိစုအတွက် ပေးလိုက်မှာပေါ့.." ဆိုတဲ့ မဒီရဲ့စကားအဆုံးမှာ အားလုံး အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ထရယ်ကြတော့ တာပေါ့။ သူတို့လည်း အစကတည်းက သင်ခန်း စာပေးချင်နေတာနဲ့ ၊ မဒီကို ခုလို ဆုံးမလိုက်ရ တာနဲ့ကြုံတော့ ဝမ်းသာသွားကြတယ်။ အားလုံး ရဲ့ ရယ်သံတွေကြားမှာ မဒီကတော့ မျက်လုံး လေးအပြူးသားနဲ့ ကြောင်စီစီလေး ရပ်ကြည့် နေသတဲ့။

ကျော်ကျော်က ရယ်ကြောသတ်ပြီး "ဒီမှာ အဲဒီပါဆယ်ထုပ်က နင့်နာမည်နဲ့ ရောက်လာ တာ.. နိုင်ငံခြားက နင့်အဒေါ် ပို့လိုက်တာ နေမှာ.. နင့်အဒေါ်က ငါတို့ကို ကြားစေချင်လို့ ကျောင်းကို ပို့ပေးတယ်..တူမ လုပ်သူကတော့ မကြိုက်ဘူးတဲ့..ဟား ဟား..မိစုရေ နင်မြတ် တာ ပေါ့ဟာ.."ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေအောက်မှာ မဒီဟာ အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်ခဲ့ရတော့တာပေါ့။

အရာရာကို ကန့်လန့်တိုက်ပြီး သူများ အကြိုက်ကို အမြဲရှုံ့ချတတ်သူတို့ရဲ့ ဇာတ်သိမ်း ဟာ သူများတွေ အတွက် ဘာမှမဖြစ်စလောက် ဆိုပေမဲ့ သူတို့ အတွက်ကတော့ ဆုံးရှုံးမှု ပိုများ တတ်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အစကတည်း က သူတို့ရဲ့ အတ္တကို သူတို့ကိုယ်တိုင်က နေရာ မပေးထားသင့်တဲ့နေရာမှာ ပေးထားခဲ့တာကိုး။

အဲဒီညာဉ်ဟာ တော်ရုံနဲ့ ဖျောက်ဖျက်လို့ မရတတ်ပါဘူး။ အများရှေ့မှာ မှတ်မှတ်ရရဖြစ် အောင် သူသိပ်မြတ်နိုးတဲ့ အဲဒီအတ္တကတစ်ဆင့် သင်ခန်းစာ ရစေမှ စွန့်လွှတ် နိုင်ကြပါတယ်။ နောက်တစ်နည်း ကတော့ သူ သိပ်ကြိုက်နှစ် သက်လှတဲ့ အရာတွေကို သူ့ပေတံနဲ့ တိုင်း တာရင်း သူကိုယ်တိုင် ဆုံးရှုံးလိုက်ရတဲ့ အခါ ခံစားလာရတဲ့ ကိုယ်ချင်းစာတရားဆိုတာနဲ့ပါ။

လူတိုင်းဟာ ကိုယ်မှားတိုင်း လိုက် မမှား နိုင်ကြသလို ကိုယ်မှန်တယ် ဆိုတိုင်းလည်း လိုက်မှန်ချင်မှ မှန်ကြမှာပါ။ အဲဒီ သဘောတရား လေးကို ခေါင်းထဲထည့်ထားရင်း အတ္တဆိုတဲ့

ပေတံကြီးကိုကျွန်မတို့လျစ်လျူရှုထားကြစို့လား။

နွယ်နေခြည်ထွန်း

စိန်ဓာတ်မီးနှင့်သူ၏

ဥစ္စာဓနများ

ဒေါ်ချိုဖော်

သူလာနေချေပြီ။သူ၏သွက်လက်မြန်ဆန်လှသော ခြေလှမ်းများကြောင့် ကျွန်မ စောင့်နေသော နေရာရှေ့သို့ မကြာမီပင် ရောက်လာပေတော့မည်။ တခေါ်လောက်မှ လှမ်းအော်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်မည့် အကြောင်း ခွင့်တောင်းထားရသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကျွန်မအား သူတစ်ခုခု အကြမ်းပတမ်း ရန်ရှာလာနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ဘယ်သောအခါမျှ ကြမ်းတမ်းခြင်း မရှိကြောင်း သူပတ်ဝန်းကျင်မှ ပြောပြပါသည်။

သူက ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာရင်း ပြုံးပြသည်။ ရိုက်ဟူ၍ လည် ခေါင်းဆတ်ပြသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ခေါင်းဆတ်ပြသည်မှာသိပ်မသိသာလှ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်သူ့ခေါင်းပေါ်တွင်ရွက်လာ သော အထုပ်ကြီး၏ အလေးချိန်ကြောင့်သာဖြစ် သည်။

ထိုအထုပ်ကြီးသည် သူ၏အသက်၊ သူ၏ဘဝ၊ သူ၏ ပိုင်ဆိုင်သမျှသော ဥစ္စာဓနများသာ။ ထို အထုပ်ကြီးထဲမှ ဥစ္စာများကို ယောင်၍ တောင် ကိုင်တွယ်ခြင်း၊ တောင်းရမ်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပါက သင့်အနားတွင် သူကြာရှည် နေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ သူ့ အထုပ်ကြီးများကို ရွက်၍ သင့်အနားမှ ဝေးရာသို့ အပြေး တစ်ပိုင်းဖြင့် ထွက်ခွာသွားပေလိမ့်မည်။

အထုပ်ကြီးထဲတွင် ထိုးသိပ်၍ ထည့်ထားသော ပစ္စည်းများမှာ ပြည့်ကျပ်နေသဖြင့် ထိုအထုပ်ကြီးအား ကြက်တောင်စည်း၍ မရပါ။ ဟိုဘက် သည်ဘက် ထိပ်စနစ်ခုကို ကြိုးဖြင့် သေချာစွာ တုတ်နှောင် ထားသည်။ အလယ်အဟနေရာတွင် အထုပ်ကြီးထဲမှ ပုလင်းညို အသေးတစ်လုံး ပြုထွက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခါတိုင်းဆိုပါက အထုပ်ကြီး နှစ်ထုပ်ကို အထက်အောက် ဆင့်ရွက်၍ လက်ထဲတွင်လည်း အထုပ်ငယ် တစ်ခုကို ဆွဲလာတတ်သည်။ ယနေ့ တွင်မူ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်သာ ရွက်၍ ငှက်ပျော သီးထည့်ထားသော အိတ်ကြွပ်တစ်လုံးကို လက် တွင် ဆွဲလာသည်။ အပေါ်မှ ထပ်၍ ဝတ်လာ သော အကျ ရင်ဘတ်ထဲတွင် တအိမ်အိမ်မှ ပေးလိုက်ဟန် တူသည့် ပဲတောင့်ရှည်သီးများကို ထည့်ထားသဖြင့် ဖောင်းကား နေသည်။

ကျွန်မ အနားသို့ သူရောက်လာပါပြီ။ ကျွန်မ ဓာတ်ပုံရိုက်သမျှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် နေ ပေး၏။ ပါးစပ်မှလည်း ကျုပ်ကို ဓာတ်ပုံပေး ပါနော်ဟုပြော၏။ ပြီးတော့ မုန့်ဖိုးလည်း ပေးခဲ့ ဦးဟူသတည်း။ သူ၏အသက်မှာ ခြောက်ဆယ် ကျော် လောက်ရှိပြီဟု သူ့ရွာက ပြောကြသည်။ သူ၏ အမည်ရင်းမှာ မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီ။ သူ့ အမည်အရင်းကိုလည်း မည်သူကမျှ အရေး တယူ စုံစမ်းနေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ယခု သူ့အား အများက ခေါ်ဆို နေကြသည်မှာ “ဦးဓာတ်မီး” “စိန်ဓာတ်မီး” ဟူသတည်း။

အနီး စိန်ဓာတ်မီး၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်း မှာ သာမန် ဖြစ်လေ့ ဖြစ်ထရှိသော ဘဝထဲမှ ဘဝ တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ခု ထူးခြားသည် မှာ သူသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော စိတ် ဝေဒ နာသည် တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ အခြား သော စိတ်ဝေဒနာရှင်များ၏ ပြုမူနေထိုင်ပုံများ နှင့် မတူဘဲ ကွဲပြားနေခြင်းသည် သူ့အား

စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေ ပါတော့သည်။

သူ့တွင် မွေးချင်း သုံးယောက်ရှိ၏။ စိန် ဓာတ်မီးမှာ အငယ်ဆုံးဟု ဆိုသည်။ ကျန်နှစ် ယောက်မှာ တိမ်းပါးသွားကြပြီ။ အမေက အရင် ဆုံး၏။ ဖခင်ရှိစဉ်က ဖခင်နှင့်အတူ ဒိုးတူပေါင် ဘက် ဆည်တိုင်ချည်ခြင်း၊ ကွန်ပစ်ခြင်းများကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သူ့အသက်သုံးဆယ်လောက် တွင်သူ၏အဖေကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ လောက အလယ်တွင်သွေးသားရင်းချာမရှိတော့။ တစ်ဦး တည်းသော မိသားစု၊ မှီခို အားထားရာ အဖေ မရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်း၌ သူ၏ စိတ်သည် ပုံမှန်မဟုတ်တော့။ အဖေ၏ လုပ်ငန်းများကို လည်း ဆက်၍ အမွေခံရန် သူ့ တွင် အစွမ်းအစ မရှိ။ သို့ရာတွင် တစ်ကောင် ကြွက်၊ တစ်မျက်နှာ ဘဝ၏ ဖြစ်တည်မှုကို သူ စွမ်းသလောက်နှင့် ထောက်ကန်ထားသည်။

သူ့အဖေသည် သူတို့ တံငါလောကတွင် လူချွန် ဖြစ်၏။ ကွန်ပစ်ခြင်း၊ ဆည်တိုင် ချည် ခြင်း အရာတွင် ဆရာကျ၏။ ဆည်တိုင် စိုက်ထူ သော အခါတွင် သူ၏ဖခင် ဦးအုံးရွှေမှာ မပါမ ဖြစ် ပါရ၏။ အများအပြောအရ လက်တွင် နှီး တစ်ဆုပ်ကိုင်၊ ခါးပုံစတွင် နှီးတစ်ဆုပ်ညှပ်၍ အင်းရေနက်ထဲသို့ ဆည်တိုင်ချည်ရန် ငုတ်ဆင်း သွားရာ အဆိုပါ နှီးများကုန်မှ ရေပေါ်သို့ ပြန် တက်လာနိုင်သော အစွမ်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အင်းသမားကြီးများက သူ့ကို လက်ကိုင်ထား ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အဖေမရှိတော့သည့်အချိန် သူ့တွင် အိမ် ဟူ၍တဲပင်မလိုတော့။ အင်းအိုင်၊ ချောင်းမြောင်း များပတ်လည် ဝန်းရံနေသည့် သူ့ဇာတိ ဆင်ပုံ ကုန်း ရွာကလေး၏ အနောက်ဖက် အချွန်းတွင် စိမ်းစို နက်မှောင်နေသော ဝါးနက် ဝါးရုံရှိ၏။ ထိုဝါးနက်ရုံသည် သူ၏ ခိုလှုံရာ အိမ်ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင်ပင် ဥတု သုံးပါးစလုံး အမိုးအကာ မရှိဘဲ နေထိုင်သည်။ မိုးတွင်းအခါ မိုး မည်မျှ သည်း ထန်သော်လည်း သူ၏ ဘူမိကမ္မလာ မြေ မွေ့ရာမှာ အလွန်ရေစိုခြင်း မရှိဟု ဆိုပါသည်။ ရွာသားများက သူ့နေထိုင်ရန် အိမ်ဆောက်ပေး သော်လည်း ထိုအိမ်တွင် မနေဟု ပြောကြပါ သည်။

သူ့တွင် မိုးရေကာ အပြာစကြီး တစ်စရှိ သည်။ မိုးကာလ၌ ဝါးနက်ရုံအောက်မှ အပြင်သို့ ထွက်လျှင် သူ၏ အထုပ်များကို ထိုမိုးကာစနှင့် ထုပ်ပိုး၍ ခေါင်းပေါ်သို့ရွက်ကာ သွားလာ၏။ ညအချိန်တွင် ထိုမိုးကာစကို တကိုယ်လုံး ပတ် ခြံ၍ အိပ်သည်။

သူ့ဖခင် ကွယ်လွန်၍ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ရသော ကာလများ အစ၌ ပဲကောက်ခြင်း၊ ကညင်ချောင်းထဲ၌ ခရုစမ်းခြင်းများကို ပြုလုပ် ၍ အသက်မွေးသည်။ စိန်ဓာတ်မီးသည် ခရုစမ်း ရာတွင် နာမည်ကျော်၏။ သူ့ခေါင်းတွင် အမြဲတ စေ ပေါင်းထားသော ခေါင်းပေါင်း ရှိပါသည်။ ထိုခေါင်းပေါင်းပေါ်တွင် ဒန်အိုးကို ရွက်၍ လက် နှစ်ဘက်ဖြင့် ခရုစမ်းပြီး ထိုဒန်အိုးထဲသို့ ထည့်

သည်။ ခေါင်းပေါ်မှဒန်အိုးအားလက်ဖြင့် မထိန်း ဘဲ ဟန်ချက်မပျက် ရွက်ထား နိုင်သည်ဟု ဆို သည်။

ပဲကောက်ရာတွင်လည်း ယာခင်း ရှင်များ က အခပေးရာတွင် သနားသဖြင့် ပိုပိုသာသာ ပေးကြသည်။ အသက် လေးဆယ် လောက် တွင်မူ ဆယ့်နှစ်ရာသီစလုံးမြေကြီးပေါ် နေသော အကျိုး ဆက်ကြောင့် ထင်ပါသည်။ မျက်စိ အနည်းငယ် မွဲလာ၏။ လုပ်ကိုင် မစားနိုင်တော့ ချေ။ ထို့ကြောင့် သူ့ရွာမှ လေးမိုင်ခန့် ကွာဝေး သော မြို့ကလေးဆီသို့ နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို အတောင်းအရမ်းထွက်တတ်သည်။

တောင်းရမ်း၍ စားသောက်သည် ဆိုသော် လည်း အိမ်ပေါက်စေ့ တောင်းရမ်းခြင်း မပြုပါ။ ဈေးဆိုင်များနှင့် လူရိပ် လူရောင်တွေ့သော အိမ် များသို့ဝင်၍ တောင်းသည်။ သူတောင်းသော အသံက ကရုဏာ သက်စရာ ဖြစ်သည်။ အမျိုး သားဆိုလျှင် “အဖေရယ် ကျွန်တော့ကို မုန့်ဖိုး လေး ပေးပါနော်” ဟု ဆိုတတ်၏။ အမျိုးသမီး နှင့် တွေ့လျှင် “အစ်မ” ဟုခေါ်ကာ တောင်း တတ်သည်။

တောင်းရသမျှ ဆန်ကို တစ်ပြည်ရလျှင် တစ်ပြည်စလုံး အကုန်ချက်ကာ သူစား၍ ပိုသမျှ သူ့နေရာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြဲပက်၍ သတ္တဝါ များ အား ကျွေးလေ့ရှိသည်။ ထိုသတ္တဝါများနှင့် စကား တတွတ်တွတ် ပြောနေတတ်သည် ဟူ၍ လည်း ဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူအများက

သူ့နေရာတွင် သို့လော သို့လောများ ရှိသည်ဟု ထင်ကာ သူနှင့် နီးစပ်သူများမှ အပ ရှောင်ကြ သည်။

မနေ့က သူဆွဲထားသော အိတ်ကြွပ်ထဲ တွင် ငှက်ပျောသီး ပါလာ၏။ ချွေလှေ့စက် တင် သော ထော်လာဂျီသမားက တောင်းရာတွင် “မလုပ်ပါနဲ့ အဖေရယ်... ငါ့မှာ ဒါလေးပဲ ရှိလို့ပါဟယ်...မလုပ်ပါနဲ့ဟယ်” ဟုပြောကာ ငှက်ပျောသီး ထုပ်ကို ကိုယ်နောက်သို့ ကွယ်ကာ ထား လိုက်သည်။

တောင်း၍ရသော အရာများကို သူ့ အထုပ် ကြီးထဲသို့ ကြိုးဖြည့်၍ ထည့်လေ့ရှိသည်။ ထို အခါကျမှ သူ့အထုပ်ကြီးထဲတွင် ပါဝင်သော အရာများကို တစွန်းတစ တွေ့မြင်နိုင်သည်။ အိုးမဲထု အထပ်ထပ် တက်နေသော ဒန်အိုးနှင့် ရေနွေး ကရားအိုး၊ ဖိနပ်စုတ်၊ ထီးစုတ်နှင့် အခြားတိုလီမိုလီ စုံစီနဖာများကို တွေ့နိုင်သည်။

ခြေဗလာဖြင့် သူသွားရာ လမ်းတလျှောက် တွင်ခလုပ်တိုက်မိသောကျောက်ခဲများ၊ သစ်ရွက် များ၊ သစ်ကိုင်းခြောက် ကလေးများ၊ အစေ့များ တွေ့သမျှ အကုန်ကောက်၍ သူ့အထုပ်ကြီးထဲသို့ ထည့်သည်။ သူ့ဆံပင် မညှပ်တော့သည်မှာ နှစ် ပေါင်းများစွာ ကြာပါပြီ။ ရေချိုးခြင်း၊ ခေါင်း လျှော်ခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းများလည်း မလုပ် ပါ။ ရှည်လျားလာသောသူ့ဆံပင်များကို လုံး ထွေး ၍ ခေါင်းပေါင်းထဲ ထည့်ပေါင်းထားသည်။

တစ်ခါက သူ့ခေါင်းပေါင်း ပြင်ပေါင်းနေ သည်ကို သွားရင်းလာရင်း တွေ့မြင်ဖူးသည်။ ကာလကြာမြင့်စွာ ထုပ်စည်း ထားသော ခေါင်း ပေါင်း အောက်မှ ဆံပင်များမှာ ဆွေးမြေ့ ၍ ပြတ်ကျနေသည်။ နားထင်ပတ်လည်ရှိ ဆံပင် ရှည်များမှအပ ခေါင်းပေါ်ရှိ ကျန်ဆံပင်များမှာ အုံးစားသကဲ့သို့ ဟိုတကွက် သည်တကွက် ပြောင်နေသည်။ ကြိုးတိုးကြဲတဲ့ ဆံပင်မွှေး များသာ ငုတ်စိ ငုတ်စိ ကျန်နေသည်။

ရံဖန်ရံခါ သူ့ရွာနီးချုပ်စပ်ရှိ ကာလသား များက သူ့အား အတင်းချုပ်၍ ရေချိုးပေးခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ အဝတ်ပုဆိုး အသစ် ပေးခြင်း၊ သူ့အိုးသူ့ခွက်များကို တိုက်ချွတ် ဆေး ကြောပေးခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးကြသည်။ သို့ ရာတွင် ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးခြင်းကို သူနှစ်သက် ခြင်း မရှိချေ။

သူ့အတွက် နောင်ဘဝ သံသရာအကျိုးငှါ လှူတန်းရန် အလှူခံကြသော်လည်း

“ငါ့မှာ မရှိပါဘူးဟယ်... ဒုက္ခရောက်နေလို့ပါ ဟယ်” ဟု ငြင်းဆန်ကာ အလှူရေစက်ကို လက်နှင့် ဝေးစွာ ခွာထားလေ့ရှိသည်။ စိတ် ကျန်းမာ သော သူများအတွက် စိန်ဓာတ်မီး၏ ဥစ္စာ ပစ္စည်းများမှာ ရယ်ရွှင်စရာသာ ဖြစ်သော် လည်း သူ့အတွက်မူ ပျောက်ဆုံးသွားမည်ကို အမြဲတစေ ပူပင်နေရသော အဖိုးတန် ရတနာ များပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်မတို့လို ပုံမှန်စံကိုက် ပုဂ္ဂိုလ်များကကော။ (15.12.2017)

စိတ်ဆန္ဒရှိသမျှ ပိုင်ဆိုင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရင်း
အထုပ်ကြီး နိုင်သမျှကြီးအောင် ကောက်ထည့်၍
ထုပ်ပိုးလာကြသည်မှာ စိန်ဓာတ်မီးထက်ပင် ပို၍
များပြားပေလိမ့်မည်။ သူ့လိုပိုင်ဆိုင်သမျှ ပျောက်
ဆုံး သွားမည်စိုးသဖြင့် သွားလေရာ ခေါင်းပေါ်
ရွက်၍ သယ်ဆောင်မသွားကြသော်လည်း လေး
လံ သော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကိုယ်စီ ရှိနေကြပါသည်။

- ပညာဝန်ထုပ်
- ဥစ္စာဝန်ထုပ်
- သားသမီးဝန်ထုပ်
- မာနဝန်ထုပ်
- တဏှာဝန်ထုပ်

စသော အဆုံးမသတ် နိုင်သည့် ဝန်ထုပ်
ပေါင်းများစွာကို ထုပ်ပိုးသယ်ဆောင် နေကြ
သည်မှာ အလွန် လေးလံလှကြောင်း ကျွန်မ ဝန်
မခံရဲပါ။

တစ်နေ့နေ့တွင် စိန်ဓာတ်မီး၏ ဝါးနက်
ဝါး ရုံဂေဟာသို့ အရောက်သွား၍ လည်ပတ်ကာ
သူ၏ နေထိုင် စားသောက်မှုကို လေ့လာစပ်စု
ကြည့်ပါဦးမည်။

နေလည်း ညိုပြီ။ စိန်ဓာတ်မီး လည်း
တောင်းရသမျှ သယ်ဆောင်ကာ သူ့အသိုက်သို့
ပြန်လေပြီ။ တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ ဝေး၍ သွား
သော သူ့ကျောပြင်ကို ငေးကြည့်ရင်း.....။ ။

ဒေါ်ချိုမော်

တကယ်ချစ်ရဲ့လား ...။

| မနိ

လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးလို့ ပြောကြတာ ကြားဖူးပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒီလိုပဲ လက်ခံ ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်ချစ်ရဲ့လား ဆိုတာ ကျွန်မ သံသယရှိလာပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့ဟာ လူတစ်ယောက်ကို ချစ်မိပြီဆိုရင် သူစိတ်ချမ်းသာတာကိုပဲ မြင်ချင်တွေ့ချင်တော့ သူနှစ်သက်တာတွေကိုပဲ လိုက်လုပ်ပေး မိတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်နှစ်သက်ပေမဲ့ သူမနှစ်သက်ရင်သတိထား ရှောင်ကျဉ်မိတဲ့ အထိအောင်ပေါ့။

လူတစ်ယောက်ကို ဆိုတဲ့နေရာမှာ ချစ်သူရည်းစားတွေတင်မကကိုယ်မြတ်နိုးတန်ဖိုး ထားလေးစားသူတွေ အားလုံးပါပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ မိမိကိုယ်တိုင်က ထိပ်ဆုံးမှာ ရှိမယ်လို့ ကျွန်မ ထင်ပါတယ်။

“ကိုယ့်အတ္တထက် မင်းကိုချစ်တယ်”
“ ကိုယ့်အသက်ထက်မင်းကိုချစ်တယ်” ဆိုတာ မျိုး ပြောကြတာလည်း ကြားဖူးပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲ ဆိုဆို ကိုယ်ချစ်တဲ့သူ မျက်နှာညိုမှာ မြင်ရက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူးလို့တော့ကျွန်မ ထင်ပါတယ်။

ကျွန်မလည်း ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မပဲ အချစ်ဆုံးလို့ လက်ခံပါတယ်။သူများထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို၊ သူများ မာနထက် ကိုယ့်အတ္တကို ပိုပြီး ဦးစား ပေးချင်တဲ့ အတွက်အဲဒါဟာ မှန်တယ်လို့ ကျွန်မယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ အမှန်တရားက တကယ်စစ်ရဲ့လားလို့ ကျွန်မမေးခွန်းတွေ မေးချင်လာပါတယ်။

“ကျွန်မတို့ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်ချစ်ရင် ကိုယ်မလုပ်ချင်တဲ့ အရာကို ဘာလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုပ်ခိုင်းပြီး လုပ်မိနေသလဲ”

“သူများတွေကို မလုပ်စေချင်တဲ့ အရာတွေကို ကိုယ်တိုင်က ဘာဖြစ်လို့ ချိုးဖောက်လုပ်မိနေ သလဲ..”

“ဘာမဟုတ်တဲ့ အရာလေးတွေနဲ့ ဘာကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အနှောက်အယှက် ဖြစ်နေအောင် လုပ်နေသလဲ..”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာလို့ အသုံးမကျတဲ့သူ၊ ဘာ လုပ် လုပ် အဆင်မပြေတဲ့သူလို့ မိမိဘာသာ ချိုး နှိမ်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲနေစေသလဲ ”

“ပြဿနာတွေက သူတို့ဘာသာ ဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘဲ သူတို့ဖြစ်လာအောင် ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ်တိုင်ကဖန်တီးနေသလဲ ”

“ကိုယ်လွတ်ချလိုက်ရင် ကိုယ့်လက်ထဲမှာ သာမ ကကိုယ့်နှလုံးသားတစ်ခုလုံးပေါ့ပါးပြီးအေးချမ်း သွားမှာကို သိလျက်နဲ့ အလိုမလိုက်ဘဲ မာန တရားတွေနဲ့ ဒီသောကတွေကို ဘာဖြစ်လို့ လောဘ ကြီး မက်မောနေသေးတာလဲ ”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမပျော်ရွှင်နိုင်အောင် လုပ်နေမှန်း သိလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့များ လောဘ ဒေါသတွေ ကို သယ်ဆောင်ပြီး မောဟတွေနဲ့ အမိုက် မှောင် ချ ထားရသလဲ ..”

“သူများကိုခွင့်လွှတ်ရမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာ ဖြစ် လို့ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တာလဲ ”

“ကိုယ်မှန်ရင်ပြီးတာပဲလို့ မှားနေတဲ့ ကိုယ့်အတ္တ တွေကို ဝန်ခံ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတွေ ခံယူပြီး ဘာဖြစ် လို့ ရှေ့ဆက်မတိုးရဲသလဲ ”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပျော်ရွှင်အောင် ပြုလုပ်ပေး နိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို သိပေမယ့် ဘာဖြစ် လို့ အသုံးချခွင့်မပေးသလဲ..”

တကယ်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မအေးချမ်း အောင်၊ မပျော်ရွှင်အောင်၊ ရှေ့ဆက်မသွား နိုင် အောင် အတိတ်ကနောင်တတွေ ပစ္စုပန်ရဲ့ မာနတွေ အနာဂတ်အတွက် နှောင်ကြီးတွေနဲ့ ချည်နှောင်ပြီး လှုပ်မရအောင် အကျဉ်းချ ထားခဲ့ တာ ကျွန်မတို့ ကိုယ်တိုင်ပါပဲ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဘဝတွေကို တိုးတက်အောင်၊ အောင်မြင်အောင်၊ အေးချမ်းအောင်လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ တစ်ဦးတည်း သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ မဟုတ် လား။

ဒေါ်ဆန်းဆန်းလှဆိုတဲ့ ကျွန်မ ဆရာမ တစ်ယောက် ပြောဖူးတာ သတိရမိပါတယ်။ မင်းတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်ချစ်ရဲ့လားတဲ့။ သူကပဲ သီချင်းလေးနဲ့ ပြန်ဖြေပါတယ်။

“တကယ်ချစ်တယ် .. တအား”

ဒါပေမဲ့ ဆရာမကတော့ “တကယ်နှစ်တယ်၊ တအား..” လို့ပဲ ကြားနေတယ်တဲ့။

တကယ်ချစ်ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပျော်ရွှင် တိုးတက်အောင်လုပ်နေရမယ် သူများနဲ့ မတူတဲ့ အမြင်တွေနဲ့ ထိုးဖောက်ရမယ်။ ကိုယ်ဟာ ကိုယ်ပဲဖြစ်နေရမယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည် လေးစား တန်ဖိုးထားနိုင်အောင် လုပ်ရမယ်လို့ ဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ ဆရာမရဲ့ ကျွန်မအကြိုက်ဆုံး

စကားလေးကတော့ --

“တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် ခွင့်မလွတ်ပါနဲ့။

တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် ပြင်လိုက်ပါ ”

ကျွန်မ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်ချစ်ရဲ့လား .။

ကျွန်မတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်ချစ်ခဲ့သလား။

ကျွန်မတော့ တိုက်ဆိုင်မှုရှိနေပြီထင်ပါတယ်။

မေတ္တာဖြင့်

မနိုး

လူငယ်တို့အတွက် ပတ်စာ - ၂

ဂျိုးဒ်ဇင် (ပင်းစာ)

သတ္တဝါတိုင်းဟာ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အတူ အသက်ရှင်သန် နေထိုင် နေကြရတယ်။ အသက် ရှင်သန် နေထိုင်ရာမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း တစ်ခုရှိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်း ဆိုတာက အဓိက အနေနဲ့ မိမိ ဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးသော တိုးတက်ခြင်းတွေ၊ အောင် မြင်ခြင်းတွေ၊ ပြောင်းလဲမှုတွေကို ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆိုလိုတာပါ။ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းဆိုတာ ဘယ်သူတွေအတွက် အဓိကကျ လိုအပ်သလဲ။ ရှင်းနေပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်း ဆိုရာမှာအဓိကကျတာကတော့ လူငယ် တွေအတွက်ပါ။

လူကြီးတွေအတွက်ရော မပါဘူးလား ဆို ပြီး တော့ တွေးမိနေပါလိမ့်မယ်။ ပါပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယနေ့လူကြီးတွေကအသက်တွေ ကြီး သူကကြီး၊ မိသားစု အတွက်က တစ်ဖုံ၊ ရှေးထုံး တွေကို မခွဲမခွာ အရိုးစွဲတွေက တစ်မျိုးဆိုတော့

သူတို့တွေက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြောင်းလဲပေးဖို့ ဆိုတာ (၃၀) ရာခိုင်နှုန်းလောက်ပဲ သေချာပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် လူကြီးတွေဆိုတာ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို ပြောင်းလဲပေးဖို့ ရာခိုင်နှုန်း အားနည်း ပေမယ့် လူငယ်များအတွက်တော့ လူကြီးတွေ ဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းဖြစ်နေနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူကြီးတွေဆီမှာ လူငယ် တွေအတွက် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုနှင့်အတူ အခြား သော အမွေဆက်ခံစရာတွေ ရှိနေနိုင်လို့ပါ။

ဘဝတိုးတက် အောင်မြင်ဖို့ ဆိုတာက လူငယ်တိုင်း အတွက် အဓိကရည်မှန်းချက် တွေ ပါပဲ။ ပြောင်းလဲခြင်းတွေနဲ့ အတူ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းကို ဖန်တီးကြသူများရှိသလို မိမိဘဝ အတွက်ဒီပတ်ဝန်းကျင်ကတိုးတက်အောင်မြင်မှု တွေကိုမပေးနိုင်ဘူးလို့ ယူဆမိတဲ့ အတွက် ကောင်းတယ်ထင်တဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ဆီကို ပြောင်း သွားကြသူများလည်း ရှိကြပါတယ်။ ဒါတွေဟာ

ဘယ်သူတွေကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာလဲ။ အဖြေကတော့ ရိုးရှင်းလွန်းပါတယ်။ လက်ရှိ အချိန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းဖြစ်မနေဘူးဆိုရင်တစ်ချိန်တုန်းက လူငယ်တွေက ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းဖြစ်လာအောင် မကြိုးစားခဲ့ ကြလို့ပါပဲ။

တစ်ဦး တစ်ယောက်ထဲ ကောင်းနေလို့တော့ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လူငယ်တွေ အားလုံး ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို ဝိုင်းဝန်း ဖန်တီးကြဖို့ လိုပါတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမှာ လူငယ် (၄) မျိုးရှိပါတယ်။

(၁) ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို ရှာဖွေနေပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို ဘယ်လိုရှာဖွေ ဖန်တီးနိုင်တယ်ဆိုတာ မသိတဲ့ လူငယ်၊

(၂) ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို ရှာနေပေမယ့် မိမိ ပတ်ဝန်းကျင်က မကောင်းဘူး ဆိုပြီးတော့ ကောင်းတယ်ထင်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထွက်သွားတဲ့ လူငယ်၊

(၃) ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို ရှာဖွေနေပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမှာပဲ နေထိုင်ပြီးမိမိ အစွမ်းနဲ့ တတ်နိုင်သမျှ ကောင်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးနိုင်တဲ့ လူငယ်၊

(၄) ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို ရှာဖွေနေပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း မတွေ့တာကြောင့် မိမိနေထိုင်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စွန့်ခွာပြီး

ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းဖြစ်လာစေမည့် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေကာ မိမိနေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးနိုင်တဲ့လူငယ်

နံပါတ်(၄) အဆင့်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ လူငယ်ဆိုရင်တော့ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း ဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို တွေ့ရှိထားမှတော့ အဲဒီနည်းလမ်းတွေကနေ ကိုယ်ဟာဘယ်လိုလုပ်ရင် အောင်မြင်နိုင်တယ် ဆိုတာကို သိရှိပြီလေ။

ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှုအတွက် နည်းလမ်းတွေ၊ မူလအစက နေထိုင်ခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို ရှာဖွေနေသူအတွက်ကတော့ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ တွေ့ရှိမှာ အသေအချာပါ။

ဘဝရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းဖြစ်လာနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို ရှာဖွေနေပေမယ့် ရှာဖွေလို့ မရဘဲနဲ့ အရင်က မကောင်းဘူးဆိုပြီး စွန့်ခွာခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဆီကို ပြန်လာခဲ့မယ် ဆိုရင်တော့ အောင်မြင်ရေးသမား မဟုတ်တော့ဘဲ ကျရှုံးသူဖြစ် နေပါပြီ။ ဒါ့ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားပါ။လူ အများကို အသိပညာ လေ့လာနိုင်စွမ်း ရှိလာ အောင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ဆွဲဆောင်ပြီး ပေါင်းစည်းဖို့ အတွက် အားလုံးဝိုင်းဝန်းကြိုးစားသင့်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ သူများရဲ့ အားပေးမှုကို စောင့်မျှော် နေလို့တော့

မရပါဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားရပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်ဆိုတာဟာ ကိုယ့်ရဲ့ နှလုံးသားထဲက လာတဲ့ အားမာန်တွေပါ။ တစ်နေ့ အောင်မြင်လာ ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို အောင်မြင်သူတွေကို စုပေါင်းပြီးမှ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းကို ဖန်တီးထားရင် အဲဒီ ပတ်ဝန်းကျင် ဟာ ဘယ်သူကပဲ ကြားဝင်နှောင့်ယှက်ပါစေ အဲဒီကောင်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်တော့မှ ပြိုကွဲယိုင် လဲသွားမှာမဟုတ်ပါဘူး။

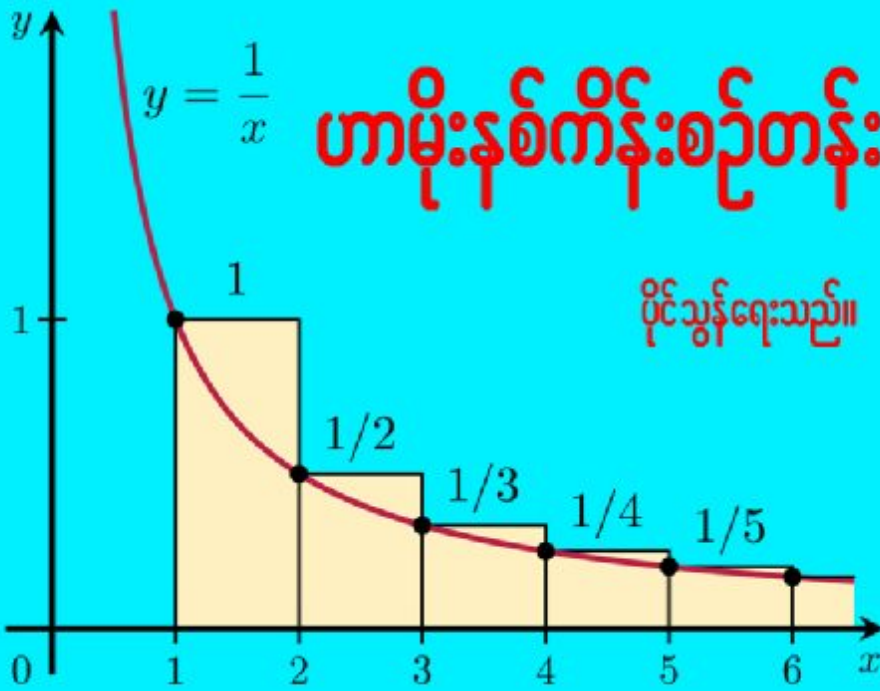
"မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာ မိမိဘဝ အောင်မြင် ရေးအတွက် နည်းလမ်းကောင်းတွေ မရနိုင်ဘူး၊ မိမိဘဝအတွက် မအောင်မြင်နိုင်ဘူး ဆိုတာကို သိလျက်နဲ့ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေတဲ့ အဖေ၊ အမေ၊ မိသားစု စသည်ဖြင့်ပေါ့ မိမိက သံယောဇဉ်တွေ မဖြတ်နိုင်သ၍တော့ သင် ဘယ် တော့မှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး" တဲ့။ ဒီစကားတွေနှင့် မူလအစကမိမိနေထိုင်ခဲ့တဲ့ နေရပ်တွေကို စွန့်ခွာ သွားပြီးတော့ မြို့ကြီးပြကြီးဆိုတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ကြီးမှာ ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေနှင့်အတူ အောင်မြင်နေ ကြ တာများပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို အောင်မြင်လာတဲ့ တစ်နေ့ရောက်ရင် " တစ်ချိန် တုန်းက မိမိနေထိုင်ခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်လေးက မိမိဘဝ အောင်မြင်ဖို့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းတွေကို ရွေးချယ်ပေးခဲ့တယ် " ဆိုတာကို မမေ့စေချင်ဘူး။

အောင်မြင်တဲ့ လူငယ်တွေအဖြစ် ပတ်ဝန်း ကျင်တိုင်းကို ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းတွေ ဖြစ်

လာအောင် လူသားအားလုံးနှင့်အတူ အားတက် သရော ဝိုင်းဝန်း ကြိုးစား ဖန်တီးကြပါစို့လို့ တိုက်တွန်းရင်း ..၊

"လူငယ်တို့၏ ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားမှုသည် အရာရာ တိုင်းကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်၏။"

ရှိန်းခန့်ဇော်(ပင်းတယ)

ဟာမိုနစ်ကိန်းစဉ်တန်း (Harmonic series)

series ဆိုတာက ဂဏန်း အစဉ်လိုက် ပေါင်းတာပါ။ ဒီမှာ အစဉ်ရဲ့ တိုးပုံပေါ်မူတည်ပြီး arithmetic series နဲ့ geometric series ဆိုပြီးရှိပါတယ်။ နောက်တခုကတော့ သူတို့လိုပဲ အခြေခံကျတဲ့ harmonic series ပါ။

$$H = 1 + 1/2 + 1/3 + 1/4 + \dots + 1/n$$

Harmonic series လို့ နာမည် ပေးရတာကတော့ ဂရိတွေကစပါတယ် ပိုင်သာ ဂိုရပ်စ်ဟာ ပထမဆုံးဂီတတူရိယာတွေရဲ့ ဟာမိုနီဖြစ်မှု သံစဉ်ညီညွတ် သာယာမှုအကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

arithmetic series ကဒီလိုပုံစံပါ။

$$A = 1 + 2 + 3 + 4 + \dots + n$$

အဆုံးမရှိ ပေါင်းလို့ရသလို ကိုယ်လိုချင် တဲ့ ကိန်း n ထိ လည်းပေါင်းနိုင်ပါတယ်။ ခုပြော မှာတော့ infinite series အဆုံးမရှိပေါင်းမှာပါ။

အသံတစ်သံဟာ ဘာလို့ သာယာလဲ ဘယ် လို့ တည်ဆောက်ရင် musical note တွေက သာယာမလဲ ဒီအထဲမှာ ဂီတတီးဖူးသူတွေ အနေ နဲ့ chord တခု ဘယ်လို ကိုင်ရလဲ သိကြ မှာ ပါ။ ဒီမှာ အဓိက note ၃ ခု သို့မဟုတ် ၅ ခုပါပါတယ်။ အခြေခံကတော့ ၃ ခုပေါ့ ။ ၁ သံ ဒို ၃ သံ မီ နဲ့ ၅ သံ ဆို တို့ကို အတူတူ ဖိခြင်းအား ဖြင့် ဒီအသံတွေဟာတပြိုင်တည်းတီးခတ်ချိန်မှာ လှိုင်းထပ်ပြီး standing wave ဖြစ်ပြီး သာယာသံကိုဖြစ်စေပါတယ်။ ဥပမာ အလယ် C

နောက်တခုက geometric series သူက တိုးပုံမြန်ပါတယ်။

$$G = 1 + 2 + 2^2 + 2^3 + \dots$$

Harmonic series ကတော့ arithmetic ရဲ့ပြောင်းပြန်ပါ။

သံ ဆိုပါတော့ သူ့ကိုဖြစ်စေတဲ့အရာက ကြိုးရဲ့ အလျားပါ ဒါကို ၁ လို့ယူဆရင် ဒီအလျားရဲ့ ၃ ပုံ ၂ ပုံ က $2/3$ ပေါ့ အဲအလျားမှာ မြည်တဲ့အသံက ၅ သံ ဖြစ်ပါတယ်။ G note ပေါ့။ ပြီးတော့ တကယ်လို့ ကြိုးတဝက်မှာ တီးခဲ့ရင် $1/2$ ။ ဒါက အမြင့် C သံ one octave တက်သွားပါတယ်။ ဒီ ရေမီဖါဆိုလာဒီ ဒီ မှာ အောက်ဒီ ကနေ အထက်ဒီ ထိအကွာအဝေးကို one octave ခေါ်ပါတယ်။ ခုပြောတဲ့ string length တွေရဲ့ အချိုး နဲ့ အသံရဲ့ Harmony ဖြစ်မှုကိုပထမဆုံး ရှာတွေ့ခဲ့တာက ပိုင်သာဂိုရပ်စ်ပါ ဒါရဲ့နောက် ဆက်တွဲ ကတော့ diatonic major scale လို့ ဂီတသီဝရီတွေနဲ့ အနောက်တိုင်းဂီတပေါ့။

ထားပါ။ ခုပြောချင်တာက ခုပြောတဲ့ ကိန်းတွေရဲ့ တိုးပုံ progression က ဆက်ရေး သွားရင် $1, 2/3=1/1.5$, $1/2$,စသဖြင့် အထက်က Series နဲ့တူတာပါ။ ဒါကြောင့်သူ့ကို harmonic series လို့ခေါ်ပါတယ်။

infinite series တွေကို ပေါင်းတယ် ဆိုတာ လက်တွေ့တော့မကျလှဘူး အဆုံးအစမဲ့ ပေါင်းမှတော့ အနန္တပရမှာပေါ့။ မဟုတ်ပါဘူး။ တချို့ series တွေဟာပေါင်းကြည့်ရင် တန်ဖိုး တခုရတာကို intuitive နည်းနဲ့သိနိုင်တယ်လေ ဒီလိုအလုပ်ကို စနစ်တကျ လုပ်တတ်တာက သင်္ချာပညာရှင်တွေပေါ့။သူတို့က ဒါကို analytic method လို့ အမည်ပေးလိုက်တယ်။ ဥပမာ ဆိုရင် ဒီ series လိုပေါ့

$$S = 1/2 + 1/4 + 1/8 + \dots$$

ဒါကို ပေါင်းကြည့်ရင်ရုတ်တရက်တော့ မဆုံးတဲ့ဂဏန်းရမယ်ထင်ရတယ် ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ တန်ဖိုးက ၁ ပါ စာရွက် တစ်ရွက်ကို စဉ်းစား ကြည့်ပါ။ သူ့တခြမ်းက $1/2$ ပေါ့ ကျန်တစ်ခြမ်း ရဲ့ တစ်ခြမ်းက $1/4$ ပေါ့ ကျန်တစ်ခြမ်းရဲ့ တစ်ခြမ်း ရဲ့တစ်ခြမ်း က $1/8$ စသဖြင့် ပေါင်းရင် နောက်ဆုံးတော့ ဒီစာရွက်ပဲပြန်ရမှာလေ ဒီတော့ 1 ပေါ့။ ခုလို infinite series တွေကို အဆုံးမဲ့ ပေါင်းရင်းနဲ့ တိကျတဲ့ တန်ဖိုးတစ်ခု ရတာကို converge ဖြစ်တယ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ တန်ဖိုး တခုဆီ ဦးတည်စုစည်းတာကို ဆိုချင်တာပါ။ series တခုမြင်ရင် သူ့တန်ဖိုးက converge ဖြစ်လား diverge ဖြစ်လားသိဖို့ ပညာရှင်တွေက ကြိုးစားပါတယ် diverge ဆိုတာက ပေါင်းရင် တန်ဖိုးတခုမရပဲ infinite ဖြစ်နေတာ ကိုဆိုချင်တာပါ။ ကဲခုဟာမိုနစ်စီးရီးကကော သူ့ကို ရုတ်တရက်ကြည့်ရင် converge ဖြစ်မယ် ထင်စရာပါ နောက်လာမဲ့ကိန်းတွေက အပိုင်း ကိန်းတွေစားရင် အလွန်ငယ်တဲ့ကိန်းသေး တွေ ပဲရတာကိုး။ ဒါပေမဲ့ ဟာမိုနစ်ဟာ diverge ဖြစ်ကြောင်းကို ၁၄ ရာစုမှာ Nicole Oresme က သက်သေပြခဲ့ပါတယ်။ သူ့နည်းက ဒီseries ထဲကကိန်းတချို့ကိုပြန်ပေါင်းပါ။

$$\begin{aligned} H &= 1 + 1/2 + 1/3 + 1/4 + 1/5 + 1/6 + 1/7 + \dots \\ &= 1 + 1/2 + (1/4 + 1/4) + (1/8 + 1/8 + 1/8) + \dots \\ &= 1 + 1/2 + 1/2 + 1/2 + \dots \end{aligned}$$

ဒီလိုသာ ပေါင်းရင် 1/2 တွေမဆုံးပါ ဒါတွေ အားလုံးပေါင်းဟာ infinite အနန္တ ပါ။ Harmonic စီးရီးဟာ အဆုံးအမဲ့ပေါင်းရင် diverge ဖြစ်ပေမဲ့ diverge ဖြစ်တဲ့နှုန်းက အရမ်း နှေးပါတယ်။ ဥပမာ ပေါင်းလဒ် 100 ရဖို့ ကိန်းစုစုပေါင်း 1509268862211378832369 3563264538101449857497 လုံးမြောက်ထိ ပေါင်းမှရပါတယ်။ ဒီအချက်ကသူ့ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ဝိသေသပါ။ ဆိုပါစို့။ ကျွန်တော်တို့က အူစိန် ဘော့ရဲ့ အပြေးစံချိန်ကို ဘယ်သူထပ်ချိုးမလဲ စံချိန်တွေဟာ အဆုံးကောရှိရဲ့လား လို့စဉ်းစား တယ်ဆိုပါတော့ သေချာတာကတော့ လူတစ် ယောက် ဟာ မိတာတစ်ရာကို 9 စက္ကန့်ကျော် နဲ့ပြေးနိုင်တယ်။ တချိန်ချိန်မှာ ၈ စက္ကန့် ဖြစ်လာ နိုင်တယ်ပေါ့ ဒါပေမဲ့ လူကကုန်းနေ သတ္တဝါ ထဲမှာ အမြန်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ချီတာရဲ့ပြေးနိုင်နှုန်း ထက်တော့ မကျော်လောက်ပါဘူး။ ဒီတော့ limit ရှိမယ်။ ကန့်သက်ပြေးနှုန်းတခုရှိမယ်။ ဒီနှုန်းကျော်ပြီး မပြေးနိုင်လောက်ဘူး လို့ထင်ကြ မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို စံချိန်တွေ အကြောင်း ပြောရင် ဟာမိုနစ်စီးရီးက အသုံးဝင်ပါတယ်။ ဟာမိုနစ်က ပြောပြနေတာက စံချိန်တွေဟာ diverge ဖြစ်တဲ့အတွက် limit မရှိဘူး ဆိုတာပါပဲ။ ဆိုလိုချင်တာက သင်ဟာ တချိန်မှာ ခုခေတ် ချီတာတွေထက် မြန်အောင် ပြေးချင် ပြေးနိုင် ပါလိမ့်မယ်။ တခုပဲရှိတာ ကတော့ အဲအချိန် ရောက်ဖို့ ကြာချိန်က အထက်က

ကိန်းတန်းလိုပဲ စကြာဝဠာမက ကြာမှတော့ ဖြစ်မှာပါ အဲအချိန်မှာ ဒါဝင်သီဝရီ* အရလူတွေ က စူပါလူသားတွေဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပါ။

[* Darwin ၏ Evolution Theory ကို ဆိုလိုသည်။ ~ စာတည်း]

ဒီတော့ စံချိန်တွေမှာဘာကြောင့် ဟာမိုနစ် စီးရီး ကိုသုံးလို့ရတာလဲ ?

ဆိုပါတော့ မိုးရေချိန် ၃ နှစ်အတွက် စံချိန် စုစုပေါင်းကိုတွက်မယ်ဆိုပါစို့။ ပထမနှစ်က သေချာတယ် စံချိန်ပဲ ဒီတော့ သူ့ဖြစ်တန်စွမ်းက 1 ပါ နောက်နှစ်မှာက ပထမနှစ်ရဲ့ စံချိန်ကို ချိုးမှသူကစံချိန်ဖြစ်မှာလေ မချိုးခဲ့ရင်မဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ သူ့ဖြစ်တန်စွမ်းက 1/2 နောက် 3 နှစ်မြောက် က 1/3 တကယ်လို့သာနှစ်တရာ ဆိုရင်

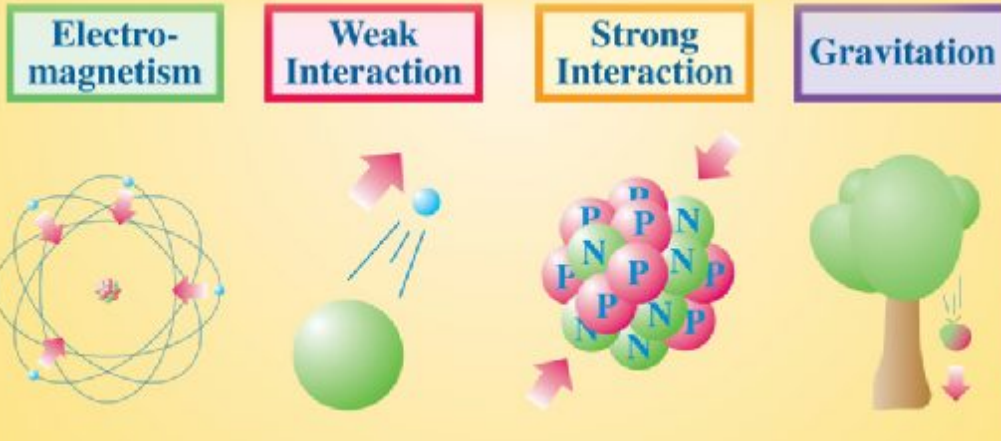
$$H = 1 + 1/2 + 1/3 + \dots + 1/100 = 5.19$$

ဆိုလိုတာက နှစ်တစ်ရာအတွင်းမှာ မိုး ရေချိန် စံချိန်တင် မှာအများဆုံး ၅ ချိန် နဲ့ ၆ ကြိမ် ကြားပဲရှိမယ်လို့ပြောတာပါ။ ဒီလိုပါပဲ စံချိန်တင် မိုးရေချိန်လက်မ နှစ်တစ်ရာအတွင်း ဘယ်နှစ်ခါ ဖြစ်မလဲ လို့မေးရင်လည်း ဟာမိုးနစ် စီးရီး က အသုံးဝင်မှာပါ။

ပိုင်သွန်

အရာရာတိုင်းအတွက် သိအိုရီ (Theory of everything)

မင်းထွဋ်ကျော် ရေးသည်။

လျှပ်စစ်သံလိုက်အား (Electromagnetic Force)

ဒီအားအကြောင်းက လူသိများပါတယ်။ microphone နဲ့ sound-box တွေ အလုပ်လုပ်တာ။ လူတွေ တွေးတောနိုင်တာ။ သံလိုက် အိမ်မြှောင် မြောက်ဘက်ကို ပြတာ။ လူတွေကို solar wind တွေကသတ်မသွားအောင် ကမ္ဘာ့ သံလိုက် စက်ကွင်းက ကာကွယ် ပေးနေတာ။ မြောက် ဝင်ရိုးစွန်းမှာ Northern light တွေ လှလှပပ လွင့်ပြေးနေတာ။ ဒါမျိုးတွေက ဒီ လျှပ်စစ် သံလိုက်အားကြောင့်ပဲ။ လျှပ်စစ်စက်ကွင်းနဲ့ သံလိုက်စက်ကွင်းတွေက အမြဲဆက်စပ်နေပြီး quantum level မှာ ဒါတွေကို ဖြစ်စေတာက အလင်းရောင်အမှုန် ဖိုတွန်လိုမျိုး ခေတ္တဖိုတွန် (virtual photons) တွေပါပဲ။

အပျော့အား (Weak Force)

အားကြီး (၄) ခုထဲ ပါပေမယ့် သူ့အကြောင်းတော့ သိပ်အသိ မများကြဘူး။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းနဲ့ ရုပ်ကြွင်းတွေ သက်တမ်းတိုင်းရင် Carbon dating လုပ်ကြတယ် - အဲဒါ အပျော့အားနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဒြပ်စင်(element) တစ်ခုမှာအချိန်ကြာလေတချို့တစ်ဝက်ကအခြား ဒြပ်စင်အဖြစ် ပြောင်းသွားလေပဲ။ ဒီလို ဆွေးပျက်ခြင်း (decay) မှာ သူတို့အက်တမ်တွေ အခြား အက်တမ်အဖြစ် ပြောင်းတာက အပျော့အား (Weak Force)ကြောင့်ပဲ။

ပြီးတော့ နေအပါအဝင် ကြယ်တွေ လောင်မြိုက်တဲ့ ဖြစ်အင်မှာလည်း အပျော့အားက တစ်စိတ် တစ်ကဏ္ဍ ပါနေတယ်။ quantum level မှာ သူက W bosons နဲ့ Z bosons လို့ခေါ်တဲ့ အားအမှုန်(force particle =

boson) ပါ။

(အပျော့လှို ခေါ်တာက ဗဟိုဆံအား(Nuclear Force)နဲ့ ယှဉ်ရင် အားပိုပျော့လှိုပါ)

Electroweak Force (လျှပ်အပျော့အား)

အပေါ်က အား၂ခု နာမည်ကို ပေါင်းခေါ်ထားတဲ့ နာမည်ပါ။ ဒီသီအိုရီက ခြေလှမ်းကြီး တစ်ခုပါပဲ - လျှပ်စစ်သံလိုက်အားနဲ့ အပျော့အားကို ပေါင်းစည်းဖော်ပြလိုက်နိုင်တယ်။ ပုံမှန်အခြေအနေမှာ ဒီ၂ခုကကွဲပြားလွန်းတာပေါ့ တခြားစီပဲ။ ဒါပေမယ့် အရမ်း အရမ်း စွမ်းအင် ပြင်းထန်တဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ သူတို့၂ယောက် သား တစ်ခုတည်းအဖြစ် ပေါင်းစည်းနေ လိမ့်မယ်။

ပထမခြေလှမ်းအနေနဲ့ လျှပ်စစ်သံလိုက်အား (Electromagnetic Force)နဲ့ အပျော့အား (Weak Force) ကို ပေါင်းစည်းတဲ့ သီအိုရီ ရလာတယ်။

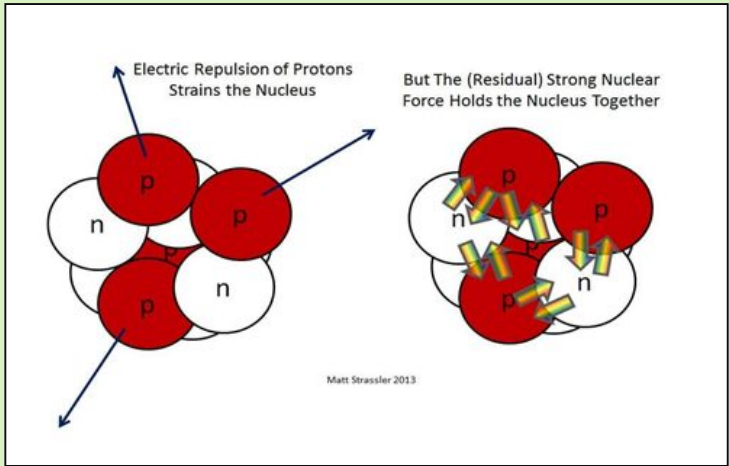
လျှပ်အပျော့အား (Electroweak Force)

ရှေ့မှာ ပါခဲ့တဲ့အတိုင်း လျှပ်စစ်သံလိုက် အားကို သယ်ဆောင် ကိုယ်စားပြုတဲ့ ဒြပ်မဲ့ ခေတ္တဖိုတွန်(virtual photons)နဲ့ အပျော့အားကို သယ်ဆောင်ကိုယ်စားပြုတဲ့ ဒြပ်ရှိ W and

Z bosons တွေက အရမ်းအရမ်းအရမ်း ပြင်းထန်တဲ့အခြေအနေမှာပါတစ်ကယ် တစ်မျိုး တည်းပုံစံ သတ္တိပြုလိမ့်မယ်တဲ့။

အပူချိန် ကုဋေပေါင်းဆယ်ကုဋေ ဒီဂရီ (1015 K) လောက်ကို ပြောတာပါ။ တစ်အနောက်မှာ သူညီ ၁၅လုံး ဖြစ်နေပြီ။ နေမျက်နှာ ပြင်က ၅၀၀၀(ငါးထောင်)ဒီဂရီလောက် ရှိပြီး ဘယ်သတ္တုမဆို အရည်ကျို အငွေ့ပျံနေပြီ။ သူ့ထက် ဆယ်ဆ အဆတစ်ရာ မှန်း ကြည့်တောင် သူညီလေးငါးလုံးနဲ့ အတော်ကြီး ပူနေပါပြီ။ လျှပ်အပျော့သီအိုရီရဲ့ အပူချိန်က အလွန်အလွန်များတယ်။

Universe ဖြစ်ခါစမှာ space တစ်ခုလုံး အရမ်းကျဉ်းသေးလို့ စွမ်းအင် သိပ်သည်းမှု (Energy density)အရမ်းများလွန်းတုန်းကပဲ ရှိနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးပါ။ ဒီတော့ Universe ဖြစ်စ ဧရာမပြန့်ကားမှု(Inflation)ဖြစ်စဉ်တုန်းကအထိပဲ ဒီအားကြီး၂မျိုး တစ်ခုတည်းအဖြစ် ပေါင်းစည်းခဲ့တာပေါ့။ အဲဒါ Big Bang ပေါက်ပြီးလို့ ၁စက္ကန့်ရဲ့ ကုဋေပေါင်း တစ်သောင်းကုဋေ

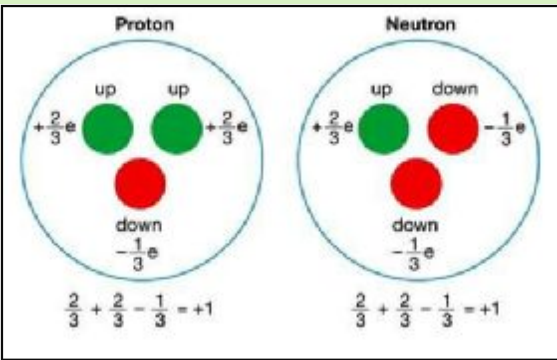

ကုဋေ ကုဋေပုံ တစ်ပုံလောက် (10-32 s) ကြာချိန် လေးပဲ အတူပေါင်းခဲ့တာပဲ။

သုညဒဿမ နောက်မှာ သုညပေါင်း ၃၁ လုံးလာပြီးမှ ၁ လာမယ့် ကိန်း စိတ်နဲ့မှန်းလို့ မရအောင်ကို မြန်လိုက်တဲ့အချိန် အတွင်းပါပဲ။ သူတို့ဒရာမာဇာတ်လမ်းက ပြင်းထန်သလောက် တိုခဲ့တာပေါ့။

ဗဟိုဆံအား(Nuclear Force)

အပျော့အား(Weak Force)နဲ့ ယှဉ်ရင် ပိုပြင်းလို့ အပြင်းအား(Strong Force)လည်း ခေါ်တယ်။ အဏုမြူပုံးမှာပါလို့ နာမည်ကြီးပါပဲ။ အက်တမ်တိုင်းအလယ်မှာဗဟိုဆံရှိပြီးအဖိုဓာတ် ပရိုတွန်(Proton) ဓာတ်ပြယ်နျူထရွန် (Neutron) တွေနဲ့ ဖွဲ့ထားတာလေ။ အဲဒီ(၂)မျိုး ကိုလည်း ပိုအခြေခံကျတဲ့ Up quark, Down quark ပါတစ်ကယ်အသေးစား(၂)မျိုးနဲ့ ဖွဲ့ထား တာပဲ။ ဗဟိုဆံအား/ အဏုမြူအားဆိုတာ up ကွာ့ခ် နဲ့ down ကွာ့ခ်တွေကို ပေါင်းချည်ပြီး ပရို တွန် နျူထရွန်တွေ ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးတဲ့အားပဲ။ quantum level မှာ ဂလူယန်(gluon)ပါတစ်

ကယ် တွေပါ။

အပိုအလျှံ ဗဟိုဆံအား/ အပိုအလျှံ အဏုမြူအား (Residual nuclear force) တွေကတော့ အဲဒီ ပရိုတွန်တွေ နျူထရွန်တွေကို အက်တမ်ရဲ့ ဗဟိုဆံ/အဏုမြူတွေအဖြစ် ပူးကပ် ဆွဲထားပေးလိုက်တာပဲ။ အဖိုဓာတ် အချင်းချင်း ဖြစ်တဲ့ ပရိုတွန်တွေ ဗဟိုဆံခဲမှာ ပူးရှိနေနိုင် တာက လျှပ်စစ်တွန်းကန်အားထက် ဆွဲငင်တဲ့ ဗဟိုဆံအားက သာလို့ပေါ့။ ဒီတော့ အက်တမ် ဖွဲ့စည်းပုံမှာ ဒီအား အရေးပါတာ သိသာသွား ပါပြီ။အဏုမြူပုံးဆိုတာလည်းအက်တမ် ဗဟိုဆံ တွေကို ကွဲထွက်စေပြီး လွတ်ထွက်သွားတဲ့ ဒီလို ဗဟိုဆံအားတချို့ကို သုံးတာပါ။

လျှပ်စစ် သံလိုက်အားနဲ့ အပျော့အားတောင် ဒီ လောက် ပြင်းထန်တိုတောင်းတဲ့ အချိန်မျိုးပဲ ပေါင်း စပ်နိုင်ရင်ဗဟိုဆံ/ အဏုမြူအားပါ သူတို့ နဲ့ ဝင်ပေါင်းစည်းဖို့ ဘာတွေ ဘယ်လောက် တောင် လိုအပ်မလဲ ???

လျှပ်အပျော့အား(Electroweak Force) နဲ့ အဏုမြူအား(Nuclear Force)ကို ဆက် ပေါင်းဖို့ ကြိုးစားကြတော့ သီအိုရီ အသွင်ကွဲ အမျိုးမျိုး ဖြစ်လာတယ်။

Grand Unified Theories(တပေါင်းတစည်း သီအိုရီကြီးများ)

ဒီအခြေခံအားကြီး ၃ခုကို ပေါင်းစည်း

ဖော်ပြတဲ့ သီအိုရီတွေကို G.U.Tတွေလို့ ခေါ်ကြတယ်။ အရာအားကြီး ၁ မျိုးချင်းစီကတောင် Universe ကို ပုံဖော်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်လောက် အရေးပါလဲဆိုတာ ရှေ့ပိုင်းတွေမှာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ G.U.T တစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုးက မတူတဲ့ သင်္ချာနည်း၊ ရူပဗေဒနည်းတွေ သုံးပြီး အားကြီး (၃) မျိုး တစ်မျိုးတည်းအဖြစ် သဘောပြတဲ့ အခြေအနေကို ခန့်မှန်းကြတယ်။ လျှပ် အပျော့ သီအိုရီတုန်းကထက် စွမ်းအင် အဆပေါင်း အများကြီး မြင့်တဲ့ အနေအထားမျိုးမှာမှ ၃ ခု ပေါင်းစည်းနိုင်မှာမို့ G.U.T ကိုလက်တွေ့ စမ်းသပ် ဖို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဒီ(၃)ခု အားတစ်မျိုးတည်း အဖြစ် ပေါင်းခဲ့တဲ့ Universe နိဒါန်း တစ်ချိန်ချိန် (Grand Unification Epoch) ရှိခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့သိတဲ့ လက်ရှိ Universe နဲ့ တော်တော် လေးတော့ ကွဲပြားပါလိမ့်မယ်။

(ဥပမာ - Universe ထဲ အခုရှိသမျှ သံလိုက်စက်ကွင်း တိုင်းက တောင်နဲ့မြောက် ဝင်ရိုးစွန်း (၂) ခု တွဲလျက်အမြဲရှိတယ်။ အဲဒါကို ဝင်ရိုးတစ်ခုစီပဲပါတဲ့ ဧက ဝင်ရိုးစွန်း သံလိုက် (magnetic monopole) တွေ တစ်ချိန်က ရှိသင့်တယ် လို့ G.U.T တစ်ခုက ခန့်မှန်းတယ်။ အဲဒီလိုသာ ရှိနေရင် ကျွန်တော်တို့ သံလိုက် အိမ်မြှောင်တွေက တောင်မြောက်မပြဘဲ အရှေ့အနောက် ဒါမှမဟုတ် အထက်အောက်ပြချင် ပြနေပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုနဲ့ G.U.T သီအိုရီတွေက ရူပဗေဒ ပညာရှင်တွေ သင်္ချာနည်းနဲ့ ထုတ်ထားတာ ဖြစ်ပြီး တိုက်ရိုက်လက်တွေ့စမ်းလို့မရသလို မှားတယ် မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒီလို အားကြီး (၄) မျိုးထဲက ၃မျိုးကို သီအိုရီ ထုတ်ပေါင်း စည်းနိုင်ပြီး တဲ့နောက် ကျန်နေတာကတော့ ခြပ်ဆွဲအား (Gravitational Force) ပါပဲ။

ခြပ်(mass)ရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် အချင်းချင်းဆွဲငင်တော့တာပဲ

- ကြယ်တွေ ဖြစ်လာတာ
- ဂြိုဟ်တွေ ဖြစ်လာတာ
- ဒီရေတက်တာ
- လွတ်ကျသွားတဲ့ ပစ္စည်း မြေပေါ်ပြုတ်ကျတာ
- တွင်းနက်(black hole)ကြီးတွေဖြစ်လာတာ

ခြပ်ဆွဲအား(Gravity)က ဒါတွေရဲ့ အကြောင်းအရင်းတစ်ခုပဲ။

အားကြီး(၄)ခုလုံးက Universe ကို ပုံသွင်းတဲ့နေရာမှာ အရေးပါကြပေမယ့် ခြပ်ဆွဲအားက အထူးခြားဆုံးပဲ - ကျန်တဲ့ ၃ခုနဲ့ မဆိုင်လွန်းတာတွေကို သူလုပ်နိုင်တာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ သူ့ကို အဲဒီ(၃)ခုနဲ့ ပေါင်းစည်းဖို့ကတော့ အခုထိ ရူပဗေဒရဲ့ ထိပ်တန်းပဟေဠိပါပဲ။ ခြပ်ဆွဲမှု (Gravity) ကို ကျန်တဲ့အားကြီး(၃)ခုနဲ့ ပေါင်းစည်းရခက်နေတာ ခြပ်ဆွဲမှုကို အား (Force)တစ်ခုလို့တောင် ပြောမရလို့ပါ။

လျှပ်စစ်သံလိုက်အား-ခေတ္တအလင်းမှုန် (virtual photons)

အကျမြူအပျော့အား - W and Z bosons

အကျမြူအပြင်းအား - ဂလူးယွန် (gluons)

အသေးဆုံးအဆင့် (Subatomic level) ထိ ဆင်းကြည့်ရင် အားကြီး၃ခုကို သယ်ဆောင် ကိုယ်စားပြုတဲ့ အားအမှုန် (force particle; boson) ကိုယ်စီ တွေရပေမယ့် Gravity အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးတဲ့ အမှုန်ကို ဘယ်လို စမ်းစမ်းမတွေ့ရဖူးဘူး။

ဒြပ်ဆွဲအမှုန် (gravitons) တွေက ဒြပ်ဆွဲမှု ဖြစ်စေလောက်တယ်လို့ သီအိုရီမှန်း ထုတ်ထားတာပဲ ရှိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ Gravity ကို အလှဆုံးဖော်ပြနေတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နာမည်ကြီး ယေဘုယျနှိုင်းရသီအိုရီ (General Theory of Relativity) ပါပဲ။ အချိန်နဲ့နေရာ - Space & Time - လူတွေထင်ထားအောင် အရမ်းဆက်စပ်နေတဲ့ပုံကို အထူးနှိုင်းရသီအိုရီ (Special Theory of Relativity) က ပြခဲ့ပြီး Gravity က အဲဒီ အချိန်နေရာပေါင်းလျက် (space time) နဲ့ ဒြပ် (mass) ရဲ့ အပြန်အလှန် ဆက်နွယ်တာရဲ့ နောက်ဆက်တွဲရလဒ် လို့ ယေဘုယျသီအိုရီက ရှင်းပြတယ်။

(Gravity is the manifestation of the geometry of space time.)

[Theory of everything ကို အဓိကဦးတည်၍ ဒြပ်ဆွဲမှုအကြောင်း အသင့်အတင့်သာ ဖော်ပြပါမည်။]

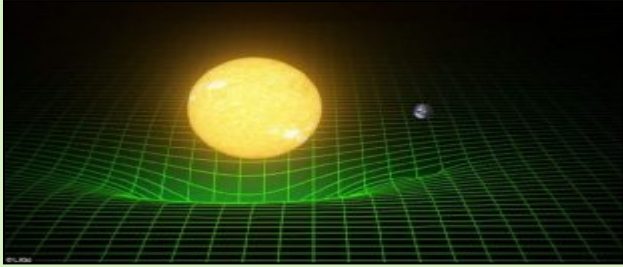
"ဒြပ်ဆွဲမှုက အားမဟုတ်ဘဲ စကြာဝဠာက ခုံးလို့ ဆွဲကြတာ" ဆိုတာမျိုး တွေဖူးကြနိုင် ပါတယ် အဲဒါ ဘာသာပြန်လိုအပ်ချက်ကြောင့် နည်းနည်းလမ်းချော်နေတဲ့ စာသားတွေပါ။

ဒြပ်ရယ်လို့ အချိန်နေရာ (spacetime) ထဲ ရှိလာရင် သူ့ပတ်လည်အထက်အောက်က အချိန် နေရာ အကုန်လုံးကို သတ္တိ (characteristic) တစ်မျိုး ပေးတော့တာပဲ။ အဲဒါကို မြင်ယောင် ပုံဖော် (visualize) လုပ်တော့ အချိန်နေရာ - space time ကို ဖြန့်ခင်းထားတဲ့ မျဉ်းအကွက် ကွက်နဲ့ စောင်လို ရော်ဘာပြားလို အချိန်နေရာ သား (Spacetime fabric) အဖြစ် ပုံဖော်ကြပြီး ဒြပ်တစ်ခုက ဒြပ်ဆွဲမှုရှိသွားတာကို စောင်/ ရော်ဘာခင်းပေါ် အလုံးတစ်လုံး တင်လိုက်လို့ ချိုင့်ခွက်သွားတာနဲ့ ဥပမာပြကြတယ်။ ဒီတော့ "ဒြပ်က အချိန်နေရာသားကို ကွေး နိုင်တယ်" "Mass can curve spacetime fabric" လို့ ဥပမာထွက်လာတာပေါ့။

(ဒီနေရာမှာ ခွက်တယ် ခုံးတယ် မပြောဘဲ ကွေးတယ် ညွတ်တယ် ဘာသာပြန်တာက အဆင်ပြေပါတယ်)

စောင်ချိုင့်တဲ့နား တခြား ဂေါ်လီလုံးလေး တင်ရင် ချိုင့်ခွက်အတိုင်း ပထမအလုံးဆီ လိမ့်ဆင်းတယ်။ အများကြီးပိုကြီးတဲ့ သံလုံးလာ တင်ရင် ပိုကွေးတဲ့ စောက်ခွက်ဖြစ်ပြီး သူ့ဆီ အလုံးသေးတွေ လိမ့်ဆင်းမယ်။ Gravity ကို ဒီနည်းပြရတာ လွယ်လို့ သုံးကြတာပါ.. အလွယ်

visualize လုပ်တဲ့နည်းသက်သက်ပါပဲ။ ပိုမှန်မယ့် စဉ်းစားနည်းကတော့ နည်းနည်း ခေါင်းရှုပ်စရာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်.. ဒီမှာ မထည့် တော့ပါဘူး။

သဘောက ခြပ်ကြောင့်သူ့နေရာ ဝန်းကျင် က အချိန်နေရာသားက အပြောင်းလဲခံ ကိုခံရ တယ်။ အဲဒီအပြောင်းအလဲက အနားက တခြား ခြပ်ကို သူ့ဆီရွေ့စေတယ်။ ဟိုအားကြီး(၃)ခုက အချိန်နဲ့နေရာထဲ ဝင်ဖြစ်ပျက်နေပေမယ့် အချိန် နေရာနဲ့ အပြန်အလှန်သက်ရောက်တာမရှိဘူး... Gravity ကတော့ အချိန်နေရာသဘောနဲ့ လုံးဝဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါ ထူးခြားချက်ပါပဲ။ ဒီတော့ အားကြီး(၃)ခုကို Quantum Mechanics က ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖော်ပြနေတုန်း ခြပ်ဆွဲမှုကို General Relativity Theory က ရှင်းပြနေတယ်။ Quantum နဲ့ Relativity ဆိုတာ ရူပဗေဒမှာ လမ်းပြိုင်လိုလိုပဲ။ သူတို့ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပေါင်းစပ်ဖူး ကြပေမယ့် Gravity နဲ့ အားကြီး(၃)ခုကို ပေါင်းစည်းလို့ မရသေးဘူး။ အားကြီး(၃)ခု ပေါင်းတာကို Grand Unified Theory (တပေါင်းတစည်း သီအိုရီကြီး) လို့ ခေါ်တယ်။ သူတို့ထဲ Gravity ပေါင်းနိုင်ရင် G.U.T မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါ

Theory of Everything (သဗ္ဗသီအိုရီ) ပါပဲ။ Theory of Everything ဆိုတာ ရူပဗေဒ မှာ Fundamental Force (၄) ခုကို ပေါင်းစည်းဖော်ပြနိုင်မယ့် Theory ကြီးပါ။ ရူပဗေဒပညာရှင်တွေ အများကြီး ကြိုးစား နေကြပေမယ့် Gravity က ကျန်တဲ့(၃)ခုနဲ့ ပေါင်းရခက်နေတာ Physics ရဲ့ Mystery ပါပဲ။

"အရာရာကို တစ်ကြောင်းတည်းနဲ့ လှလှ ပပ ရိုးရိုးစင်းစင်းရှင်းပြနိုင်မယ့်ညီမျှခြင်း (သီးသန့်ဖြစ်နေသေးတဲ့) Gravity ကို (ဆက်စပ်မှုတွေပြီး)အားကြီး(၃)ခုနဲ့ ပေါင်းစည်း ဖို့က တကယ်တော့ ခက်လွန်းလှတဲ့ ပဟေဠိ ပါပဲ။

Theory of Everything ကို ကြိုးစား ဦးတည်နေနိုင်တဲ့ မျှော်လင့်ချက် (၂) မျိုးတော့ ရှိလေရဲ့။

String Theories(ကြိုးမျှင်သီအိုရီများ)

ပါတစ်ကယ်တွေကို Point - အစက်ကလေးတွေ အနေနဲ့ ကိုယ်စားပြုမယ့် အစား အမျှင်ဆုံး (one-dimensional.. လုံးပတ်/အတုတ်မရှိဘဲ အရှည်သဘော (၁) ခုပဲ ရှိတဲ့) String တွေနဲ့ ကိုယ်စားပြုတယ်။ အမျှင်တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု Vibration(တုန်ခါမှု) ပုံစံ မတူတာက အမျိုးမတူတဲ့ Proton, elec-

tron, etc. ပါတစ်ကယ်တွေရယ်လို့ ဖြစ်သွားမယ်။ အဲဒီသီအိုရီတွေမှာဆိုရင် တုန်ခါမှု တစ်မျိုးနဲ့ အမျှင်တွေက ခြပ်ဆွဲမှုန် (graviton) တွေ ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့စမ်းသပ် လို့ မရတဲ့ သီအိုရီဖြစ်နေတာက ပြဿနာပါ။

(စကားချပ် ~ The Big Bang Theory ဟာသ ဇာတ်လမ်းတွဲထဲမှာ Sheldon အဓိကလိုက်စားတဲ့ field က String Theory ပါပဲ)

လက်တွေ့စမ်းမရတဲ့ အကြောင်းရင်း တစ်ခုက အမျှင်သီအိုရီတွေရဲ့ Extra Dimensions တွေပဲ။ ကျွန်တော်တို့သိသမျှ ဒိုင်မန်းရှင်းက (၄)ခု မိုင်ကုန်ပဲ။ Time က ၁ ခု အဖြစ် ပါမယ်။ Space က ၃ခု X, Y, Z ဝင်ရိုး ၃ခုနဲ့ coordinates (ကိုအောဒီးနိတ်) ဆွဲတာ မြင်ဖူးကြမှာပါ။ -အရှေ့အနောက် -ဘယ်ညာ - အထက်အောက် ဒီ ၃ခုအပြင် အခြား Space ဒိုင်မန်းရှင်း တစ်ခုကို စိတ်နဲ့တောင် စဉ်းစား ပုံဖော်ကြည့်လို့ မရတာ တွေ့လိမ့်မယ်။ ဒီ (၃) ခုက ကျွန်တော်တို့ ခံစားလို့ ကျင်လည်လို့ ရသမျှ နေရာ/အာကာသ (Space) ဒိုင်မန်းရှင်း အကုန်ပါပဲ။ String Theory မှာက Space Dimension ၉ ခု + Time ဆိုတာနဲ့တင် ဒိုင်မန်းရှင်း ၁၀ ခု ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒီ ထပ်တိုး (Extra) ဒိုင်မန်းရှင်းတွေကို လက်တွေ့သက်သေ မတွေ့ဖူးသေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ပဟေဠိ ကို မရှင်းနိုင်သေးတာပါ။

(G.U.တွေ့ထဲမှာလည်း တချို့ Version

တွေက Extra-dimensions ပါပါတယ်)

Loop Quantum Gravity (LQG)

မျှော်လင့်ချက်နောက်တစ်လမ်းပဲ။ String Theories တွေက Matter (ခြပ်ပစ္စည်း) တွေ Force (အား) တွေကို ဖော်ပြလေ့လာတုန်းမှာ LQG က Spacetime - အာကာသ (နေရာ သဘော) နဲ့ အချိန် ကို Quantum သဘောနဲ့ ဖော်ပြကြည့်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒီတော့ Quantum နဲ့ Relativity ကို ကျကျနန ပေါင်းစပ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့ သဘောပေါ့။ (Big Challenge ပါပဲ.. ကျွန်တော့် personal favorite အဖြစ် ထားထားတဲ့ field ပါ) ကျန်တဲ့အားတွေကို ရှင်းပြနိုင်ပေမယ့် Quantum Mechanics ထဲက Gravity လွတ် နေပြီး Relativity မှာပဲ Gravity က ဇာတ်လိုက် သွားဖြစ်နေတာကိုး။

ဒီတော့ အိုင်းစတိုင်းရဲ့ General Relativity သဘောတွေကိုသာ Quantum Version နဲ့ ဖော်ပြနိုင်ခဲ့ရင် Theory of Everything လုပ်နိုင်မလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့် ချက် ပါနေတာပေါ့။

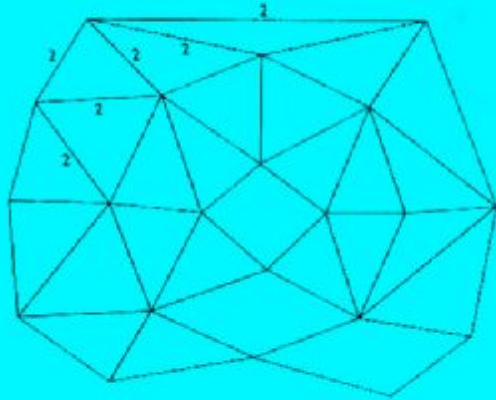
ဒီ မျှော်လင့်ချက် (၂) စင်း (String Theory နဲ့ LQG) က အဓိကကျောရိုးတူပြီး ရှေ့ဆက် စဉ်းစားပုံ သဘာဝပဲ ကွာသွားတာ ဖြစ်နိုင် တယ်။ Coin တစ်ခုတည်းရဲ့ မျက်နှာနှစ်ဖက် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့လည်း သတင်းတွေတော့ကြားဖူး

ပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီ(၂)စင်းကတော့ **Theory of Everything** ရောက်လို့ရောက်ငြား သူ့လမ်းနဲ့သူ ခုတ်မောင်းနေကြတော့တာပါပဲ။

မင်းထွဋ်ကျော်

Twistor သီအိုရီဆိုတာ ဘာလဲ ... (၁)

မောင်သူရ

Twistor သီအိုရီ နိဒါန်း

1960 ပိုင်းတွေက Roger Penrose က တွစ်တာသီအိုရီကိုမိတ်ဆက်ခဲ့ပါသည်။ ကွမ်တမ် အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ရှိနေသည့် အက်တမ် တစ်လုံး အရွယ်အစားမှသည် စကြဝဠာတွင် အတိုဆုံးဟူသော ပလန်ခ်အလျား Planck Length $1e-33$ cm အထိ microscopic လောကအတွက် ဟင်းလင်းပြင်အချိန် ပုံစံသည် လုံလောက်စွာ ပုံမဖော်နိုင်ပါ။

($1e-33 = 10^{-33} = 0$ နောက် သုည ၃၂လုံး ၁ ဖြစ်သည်။ တွက်ထုတ်ပုံမှာ $L = (Gh/c^5)^{1/2} = 1e-33$ cm)

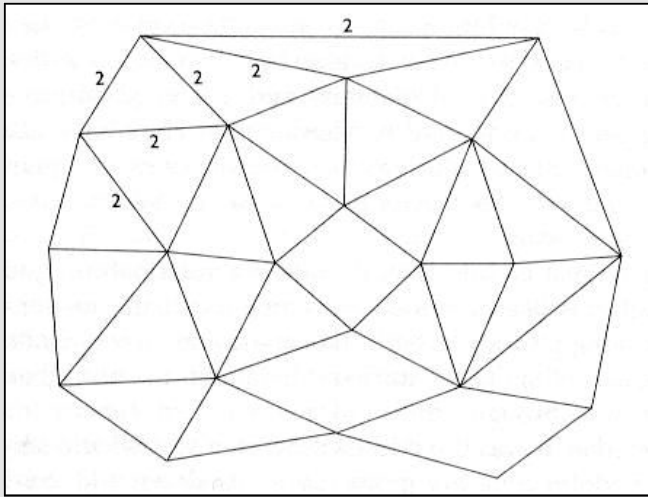
Penrose ယုံကြည် မှတ်ယူသည်မှာ အက်တမ်အောက် ငယ်သော အမှုန်များ (sub - atomic particles) မှ ကွမ်တမ် ဖြစ်စဉ် များအတွင်း ယင်းအမှုန်များ၏ ဟင်းလင်းပြင် - အချိန်ကို ဖြစ်စေခြင်းသာ ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည် သည်။ စက်ကွင်းသီအိုရီ field theory တွင်

အသုံးပြုသော သင်္ချာပုံစံသည် ဟင်းလင်းပြင် အချိန်တွင် ပြောင်းလဲနေခြင်းအပေါ် ဖန်ရှင်များ ကို အခြေခံထားသည်ဖြစ်၍ အက်တမ်အရွယ် အောက်ငယ်သော အမှုန်များအတွက် ပုံစံသစ် တစ်ခုကို တည်ဆောက်ရာတွင် ယင်းတို့ကို အသုံး ပြုရန် မသင့်တော်ပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် Penrose က Twistor Theory ၌ အတတ်နိုင်ဆုံး ဒစ်ဖရင်ရှယ် (Differential) ကို ရှောင်ပြီး ဂဲဩမေတြီ (Geometry) ကိုသာ အသုံးပြု ထားသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ပုံမှန်ဟင်းလင်းပြင် အချိန်ကို တိကျသော အက်တမ်အောက်ငယ် သည့် အမှုန်ငယ်များအတွက် ဖော်ပြရန်အလို့ငှာ အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးထုံးလည်း မပယ်နဲ့ ဆိုသလို ယခင် အသုံးပြုခဲ့သော ဟင်း လင်းပြင်အချိန် ပုံမှန်ဖော်ပြမှုပုံစံနှင့် ဂဲဩမေတြီ ဆိုင်ရာ ပုံစံအသစ်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အခြေအနေအဆင့်တွင် equivalence မျှခြေ

ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ သို့သော် Penrose က သင်္ချာ အပြောင်းလေး တစ်ခုကိုတော့ ထိုပုံစံနှစ်ခု ကြားတွင် ခံထားလေသည်။

အမွတ်ပြကိန်း ဝါ လည်ကိန်း spinor ကို သီးခြား ဂဲသြမေတြီ ဟင်းလင်းပြင်အချိန် ပုံစံ သစ်တစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်ရန်အတွက် အသုံးပြုရန် ဦးစွာကြိုးစားရပေမည်။ လည်ကိန်း ဝါ အမွတ်ပြကိန်း spinor ဆိုသည်မှာ ကွမ်တမ် သီအိုရီ တွင် အခြေခံအမှုန် (ဥပမာ ကွာန်) တို့၏ အမွတ် spin ကို ပြသောကိန်းသာ ဖြစ်သည်။ ယင်းသည် နှစ်မျိုးသာရှိသည်။ စပင် အတက် spin up နှင့် စပင်အကျ spin down တို့ဖြစ်သည်။

ကွမ်တမ် သီအိုရီအရ စပင် အတက်နှင့် စပင် အကျ တို့ကြား နေရာလွတ် သိသိသာသာ ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ အငြင်းပွားချင်စရာ ဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ ဖြစ်သည်ဆိုအံ့။ လည်ကိန်းသည် ယင်းနေရာယူရန် ဟင်းလင်းပြင်ကို ယင်းဖာသာ ဖန်တီးသည်ဟုလည်း အတည်ပြုရာ အဆိုပြုရာ ရောက်နေသည် မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့် လည်ကိန်း တစ်လုံးစီသည် ပထမဆုံး ဖြစ်တည် နေရာယူမှုနှင့် ဆက်စပ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

လည်ကိန်းများကို တန်းစီနေရာချ ခြင်းသည် ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်မှုမပါဘဲ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းအပေါင်းအနုတ်သဘောမျှသာ ပါလေသည်။ ပုံကိုကြည့်ပါ။ ယင်းတို့သည် အမွတ်ကွန်ရက် spin network တစ်ခုဖြစ်ရန် ဆက်သွယ်ကြသည်။ Line တစ်ခုစီသည် တစ်ယူနစ်ဧရိယာစီနှင့် line ၏ တစ်ဖက်စွန်းစီတွင် ကိန်းပြည့်တစ်လုံးစီ ပါရှိသည်။ ထိုကိန်းပြည့်သည် x ဖြစ်သည် ဆိုပါစို့။ အမှုန်ငယ်၏ ထောင့်ပြောင်းအဟုန် angular momentum သည် $n \frac{h}{2\pi}$ နှင့်ညီမျှသည်။ လိုင်းချင်းထိသည့် အစက် dot လေးတွေအရေအတွက်သည် line အရေအတွက်တွေကသိသည့် ယူနစ်ဧရိယာမှ ယူနစ်ထုထည်ကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစပင်ကွန်ရက် နှစ်ခုကိုလည်း ဆက်သွယ်ရန်မှာ လွယ်ကူသည်မဟုတ်လှ။ တဖြောင့်တတန်းတည်းလည်း မဆက်နိုင်။ ကွေးနေသော ဟင်းလင်းပြင်ကိုသေးငယ်သော အပြားကလေးနှင့် ဖုံးအုပ်၍ မရနိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ဆိုသော် ကောက်ချက်ချနိုင်သည်မှာ ဟင်းလင်းပြင်သည်

ကွေးသည်ဟူ၍။ လစ်မစ်တွင် လည်ကိန်းသည် infinity နားကပ်သွားသောအခါ (limit of spinor tends to infinity) တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်ပုံစံသည် ကွေးကြွ၍ တက်လာ မည်။

(ယခု ပြောဆိုနေသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ် တွေးဆချက် ဖြစ်သည့်တိုင် နောက်ဆုံးမှာတော့ ကွမ်တမ်ကို ဂဲဩမေတြီနှင့် ပေါင်းစပ်ရာတွင် ထင်သလောက်မပေါက်သည်ကို တွေ့ရပါမည်။)

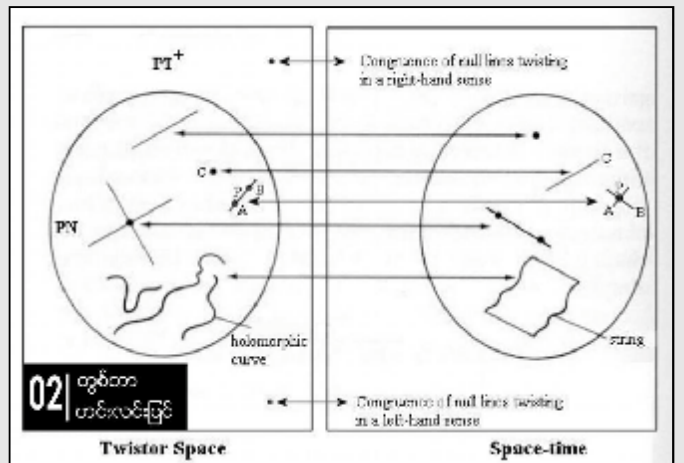
ယခု နိဒါန်းအစပျိုးလိုက်သော တွစ်တာ သီအိုရီ နိဒါန်းတွင် တင်ပြထားသည့် စပင် ကွန် ရက် ပုံစံသည် မပြည့်စုံ မသေသပ် နှိုင်းရမဖြစ် အကွာအဝေး ဟူသော သဘောတရားလည်း မပါ။ နံချာသည်မှာ မှန်သော်လည်း loop quantum theory အတွက်တော့ အရေးပါသော တွေးဆချက် ဖြစ်လာပါကြောင်း။

တွစ်တာဟင်းလင်းပြင်

သေးငယ်သည့် ကွမ်တမ် ဝတ္ထုများသည် အထက်အခြေ ဤနှစ်ထွေ၌ ငြိမ်လျက် ထောင့် ပြောင်း အဟုန် ဝါ အမွတ် တနည်း စပင်နှင့် တသမတ် အဟုန်တို့ ပေါင်းစပ်ထားသည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ ဝတ္ထုများသည် အိုးထိန်းစက် ကဲ့သို့ မွတ်မွတ်လည်သည့်ပြင် လမ်းကြောင်း ပေါ် ၌လည်း ရွေ့လျားနေရမည် ဖြစ်၏။ ထို့ပြင်

အနီဝတ္ထုတို့သည် ကွမ်တမ်မက္ကင်းနစ် ကျသည့် ပြင် နှိုင်းရ relativistic လည်းဖြစ်ရမည်ဟူလို။ Penrose ၏ တွစ်တာကတော့ သည်လို 'ရ,ရမည်' ဟူသော လိုအပ်ချက်များကို ပြည့်စုံ စေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ပြည့်စုံစေရန်မှာ များစွာ သော အိုင်ဒီယာတွေတော့ ရှိသေးသည်။

တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်ကို စလိုက်ကြပါ စို့။ တွစ်တာဟင်းလင်းပြင်ဆိုသည်မှာ ခပ်ရှုပ်ရှုပ် လေးဘက်တိုင်း complex four dimensions ဖြစ်သည်။ Complex Number တစ်ခုတွင် မမှီခိုသော အပိုင်း ၂ ခုပါဝင်လိမ့်မည်ဟု ကျနော် တို့ ကျောင်းများ၌ သင်ကောင်း သင်ခဲ့ရပါလိမ့် မည်။ [ဥပမာ $Z = X + iY$] တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်သည် ထုံးစံ လေးဘက်တိုင်း ရှိသည့် ဟင်းလင်းပြင်ထက် ပိုမိုရှုပ်ထွေး နက်နဲ

ပါသည်။

ဘယ်လိုနက်နဲသနည်း။ဆိုပါအံ့။ တွစ်တာ Z သည် တွစ်တာဟင်းလင်းပြင်ပေါ်တွင် အမှတ်တစ်ခုဖြစ်အံ့။ ထို Z နှင့် မြောက်ဖက် ယှဉ်ဖက် ဖြစ်သော Z^* တို့၏ မြောက်လဒ်ကို 2

ဖြင့်စား၍ (Complex Conjugate ဖြစ်၍) ဖြင့်စားသည်။) ရသော ခွေကိန်း helicity ဝါ လိမ်ကျစ်ဒီဂရီသည် ကိန်းစစ်ဖြစ်သည်။ သင်္ချာ ပုံစံဖြင့် မှတ်လိုသော် $s = (Z Z^*) / 2$; s is Real Number. ဟု မှတ်ယူပါလေ။ PN ဟု ပုံ၌ ပြထားသော တွစ်တာဟင်းလင်းပြင် နေရာတွင် ခွေကိန်းများသည် သုညဖြစ်သည်။ [ထို့ကြောင့် ပြောင်ချောနေသည်ဟု အလွယ်မှတ်နိုင်သည်။] ခွေကိန်း အပေါင်း အနုတ်ကိုလိုက်၍ တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်ကို အပေါင်းပိုင်းနှင့် အနုတ်ပိုင်း (PT plus နှင့် PT minus) ဟူ၍လည်း ကွဲသည်။ ထိုသို့ခွဲခြားခြင်းသည် ကွမ်တမ် သီအိုရီ၌ အပေါင်းပြုကြိမ်နှုန်းနှင့် အနုတ်ပြု ကြိမ်နှုန်း ခွဲခြားခြင်းတို့ကဲ့သို့ ဂဲဩမေတြီကျကျ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဆင်တူသောအရာ ဖြစ်သည်။

ကိုင်း ပုံကိုကြည့်ကြည့်စို့။ ပုံမှာ PN သည် လိမ်ကျစ် သုညဖြစ်သည်။ အတွန့်အကွေး တွေ ကတော့ ဟင်းလင်းပြင်က အလင်းလို ပြတ် တောင်းတောင်း မျဉ်းတွေဖြစ်သည်။ တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်က ရိုးရိုးဟင်းလင်းပြင်နှင့် မတူ ဘူး။ တွစ်တာဟင်းလင်းပြင်က မျဉ်းဖြောင့် သည် ရိုးရိုးဟင်းလင်းပြင်မှာ အမှတ်။ ရိုးရိုး ဟင်းလင်းပြင်မှာ မျဉ်းဖြောင့်သည် တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်မှာ အမှတ်ဖြစ်သည်။

ပုံကိုကြည့်ပါ။ ရိုးရိုး ဟင်းလင်းပြင် ပေါ်က A,B တို့ မျဉ်းနှစ်ခု ဖြတ်မှတ်သည် P ဖြစ်ပြီး တွစ်တာဟင်းလင်းပြင်မှာတော့ အမှတ်

A,B တို့ကိုဆက်ဆွဲမျဉ်း သည် P ဖြစ်နေ လေ၏။ တွစ်တာပေါ်က သုံးဖက်မြင်မျဉ်း ကွေးသည် ရိုးရိုးဟင်းလင်းပြင်ပေါ်၌ စူပါကြိုး မျှင် သီအိုရီ Super string မှ ကြိုးမျှင် string လေးများသဖွယ်။

ရိုးရိုးဟင်းလင်းပြင် ဆိုသည်မှာ Space-time ကိုဆိုလိုသည်။ Minkowski space ဟု လည်းခေါ်သည်။ ယင်းမှသည် ယခု Twistor space ဆီသို့။

တွစ်တာ ဟင်းလင်းပြင်မှာ တကယ် ပြောမည်ဆိုလျှင် ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံး ထောင် ဖြစ်နေလေမည်။ ယခု တွစ်တာဟင်း လင်းပြင်ကို တီးခေါက်မိပြီဟု မျှော်လင့်ပါ ကြောင်း။

မောင်သူရ

ဆေးဘက်ဆိုင်ရာအရေးပေါ်အခြေအနေများ

ဒေါက်တာဖြိုးပိုင်စိုး

အရေးပေါ်အခြေအနေများတွင်အကူအညီပေးနိုင်မှသာ အသက် ကယ်တင်နိုင်မှာပါ။ ဒီဆောင်းပါးတွင်ဆေးပညာအရအရေးပေါ် အခြေအနေများ နှင့် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက် တာ တွေကို ပါ ဖော်ပြပေးသွားမှာပါ။အောက်ပါတို့ကို အရေးပေါ် အခြေအနေဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

(၁။) သွေးမတိတ်နိုင်အောင် သွေးထွက်ခြင်း

ကျပ်စည်း၍ သွေးတိတ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း

တိုက်ရိုက်မိ၍ ၁၅ မိနစ်ကြာသော်လည်း သွေးမတိတ်ပါက အပြာရောင်အစက်ပြထားသောနေရာများတွင် ကျပ်စည်း၍ သွေးတိတ်အောင်ပြုလုပ်ပါ။

ကျပ်စည်းခြင်းကို သွေးမတိတ်၍ အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်နိုင်သော နောက်ဆုံးအခြေအနေမှ ပြုလုပ်ပါ။

Dr. Phyto Paing Soe

ဒါဏ်ရာပေါ်တွင် တိုက်ရိုက်မိ၍ သွေးတိတ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း

Dr. Phyto Paing Soe

ပြင်ပဒါဏ်ရာပေါ်တွင် အဝတ်သန့်သန့် (သို့) လက်ဖြင့် သွေးတိတ်သည်အထိ ဖိထားပေးပါ။

ပတ်တီးစည်း၍ ရေခဲကပ်ပြီး သွေးတိတ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း

သွေးတိတ်သောအခါ ဒဏ်ရာကို ပတ်တီးစည်း၍ ရေခဲထုတ်ဖြင့် ၁၀ မိနစ်ခန့် ဖိထားပေးပါ။

Dr. Phyto Paing Soe

(၂။) အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာများ (အသက်ရှူရခက်ခဲခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း)

(၃။) ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း (ရုတ်တရက် နှလုံးသွေးကြောပိတ်ခြင်း)

(၄။) သီးခြင်း (သို့မဟုတ်) တစ်ဆို့ခြင်းကြောင့် အသက်ရှူ လမ်းကြောင်း ပိတ်ခြင်း အစာရေမျိုပိတ်ခြင်း

(၅။) သွေးအန်ခြင်း(သို့မဟုတ်) ချောင်းဆိုး သွေးပါခြင်း

(၆။) ရုတ်ရက် သတိလစ်ခြင်း

(၇။) ခေါင်း ၊ သို့မဟုတ် ကြောရိုးဆစ် ထိခိုက်မိခြင်း

(၈။) ပြင်းထန်စွာ ဆက်တိုက် အန်ခြင်း

(၉။) ရုတ်တရက် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း (ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်ခြင်း၊ မီးလောင်ခံရခြင်း၊ ရေနစ်ခြင်း၊ ဓါတ်လိုက်ခြင်း၊ ဒဏ်ရာကြီးကြီးရခြင်းနှင့် အခြားထိခိုက်မိခြင်းများ)

(၁၀။) ခန္ဓာကိုယ်၏ မည်သည့် နေရာမှမဆို ရုတ်တရက် ပြင်းထန်စွာ နာကျင်ခြင်း ။

(၁၁။) ရုတ်တရက် အားနည်း မူးဝေပြီး အမြင် မှန်ဝါးခြင်း

(၁၂။) အဆိပ်သင့် နိုင်သောအရာ စားမိခြင်း (သို့မဟုတ်) သောက်မိခြင်း

(၁၃။) ဝမ်းဗိုက် ပြင်းထန်စွာ အောင့်ခြင်း

(၁၄။) ဆေးဝါး ၊ သို့မဟုတ် အစားအစာ ဓါတ်မတည့်ခြင်း

(၁၅။) စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေပြောင်းလဲခြင်း (ပုံမှန်မဟုတ်သော အပြုအမူများ၊ ရုတ်တရက် စိတ်ဖောက်ခြင်း)

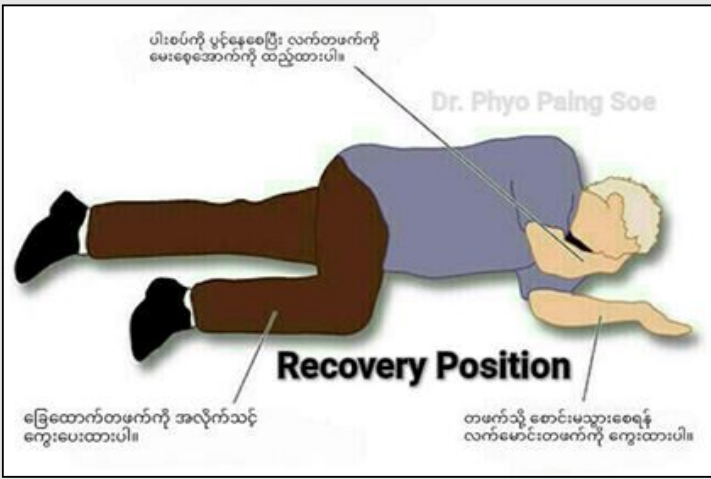
(၁၆။) သေကြောင်းကြံခြင်း (သို့မဟုတ်) သတ်ရန်ကြံစည်ခြင်း

ပြင်ဆင်ထားရန်

(၁။) အရေးပေါ်ဆက်သွယ်ရမည့် ဖုန်းနံပါတ်များ မြင်သာသောနေရာတွင် ရေးထားပါ။ မိမိဖုန်းတွင်လည်း မှတ်ထားပါ။ မိသားစုဝင်တိုင်း အရေးပေါ်ဖုန်းနံပါတ်များကို သိနေပါစေ။

(၂။) တခုခု ဖြစ်ပါက အရေးပေါ်ဌာန ၊ သို့မဟုတ် ဆေးရုံသို့ အနီးဆုံးလမ်းကြောင်းမှ သွားနိုင်ရန် ပြင်ဆင်ထားပါ။ မည်ကဲ့သို့ အကူအညီပေးနိုင်မလဲ ? စိတ်ကို တည်ငြိမ်စွာထားပါ။ အရေးပေါ်ဌာန ၊ သို့မဟုတ် ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ရန် ပြင်ဆင်ပါ။

လိုအပ်ပါက C P R (အရေးပေါ်အသက်ကယ်ကုသမှု) ပြုလုပ်ပေးပါ။ CPR ပြုလုပ်နည်းကို ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းနားလည် ထားရပါမည်။

သတိလစ်နေသောသူကို Recovery Position နှင့် ထားပေးပါ။ လည်ပင်း အရိုးအဆစ်များ ထိခိုက်မိသူကို လုံးဝ မလှုပ်မိ ပါစေနှင့်။ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ၏ အကူအညီ လိုအပ်ပါသည်။ ဆေးရုံ သို့မဟုတ် အရေးပေါ် ဌာနသို့ ရောက်သော် လူနာ၏ အသက် အန္တရာယ်စိုးရိမ်ရမှုအပေါ်တွင်မူတည်၍ တာဝန် ရှိသူများက ဦးစားပေးအဆင့် သတ်မှတ်ပြီး ကုသပေးပါလိမ့်မည်။ မိမိလူနာကသာ အရေး အကြီးဆုံးဟု မထင်မှတ်သင့်ပါ။

Dr. Phyo Paing Soe

Reference - Midline Plus.

Book Review

ဒီစာအုပ်ကတော့ ၂၀၁၇ခုနှစ် စက်တင်ဘာလထဲမှာပဉ္စမအုပ်တိုက်ကနေထွက်ရှိလာတာပါ။ ဆရာ ဖန်းမော်သိန်းဖေရဲ့ “ဇူကောဘတ်စ်နှင့် Facebook ဂယက်” စာအုပ်ဟာ ဘာသာပြန် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပါတယ်။

မူရင်းစာအုပ်ကတော့ David Kirkpatrick ရဲ့ ‘the Facebook effect’ ပါ။ ဒါပေမယ့် မူရင်းစာအုပ်အတိုင်း အလုံးစုံပြန်ထားတာတော့ မဟုတ်ဘဲ မူရင်းစာအုပ်မှာပါတဲ့ တချို့အခန်းတွေကို ချန်လှပ်ထားခဲ့ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်မှာတော့ အခန်း (၁၅) ခန်းပါဝင်ပြီး Mark Zuckerberg အဆောင်နေကျောင်းသားဘဝကနေ Facebook အောင်မြင်မှု ရတဲ့အထိကြားထဲကအဖြစ် အပျက်အစုံကို အသေးစိတ် ရေးသား ထား ပါတယ်။

ယနေ့ facebook ဆိုတာ လူနေမှု ဘဝထဲမှာ အင်မတန် အသုံးဝင်တဲ့ Social Network တစ်ခုဆိုတာ အားလုံး အသိပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အသက် (၁၉) နှစ်အရွယ် လူငယ် လေးတစ်ယောက်က အဆောင်ခန်းလေး တစ်ခုထဲကနေ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးနဲ့ တီထွင် ခဲ့တဲ့ Facebook ကို ယနေ့ခေတ်လို အမြတ် ငွေ အမြောက်အမြား ရနေပြီး လူတွေအတွက် ဆက်သွယ်မှု ပုံစံအသစ်ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့တဲ့ ကုမ္ပဏီကြီး ဖြစ်လာအောင်ဘယ်လို ရုန်းကန် ခဲ့ကြတယ်၊ ယ်လိုအခက်အခဲတွေ၊ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချခဲ့ရတယ် စတာတွေကို ဒီစာအုပ်မှာ အသေးစိတ် စုံစုံလင်လင် ဖတ်ရှု ရ ပါလိမ့်မယ်။

Facebook ဟာ နိုင်ငံရေးအပေါ် ဘယ်လို သက်ရောက်မှု ရှိနေလဲ၊ လူမှုရေး အပေါ် ဘယ်လို သက်ရောက်မှုတွေ ဖြစ်စေ သလဲ၊ စီးပွားရေးအပေါ်ဘယ်လို သက်ရောက် မှုတွေ

ရှိနေလဲ အဲဒီလိုမေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေ ကိုလည်း ဒီစာအုပ်ထဲမှာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီစာအုပ်ဖတ်ပြီးရင် facebook ကို အသုံးချပြီး ဘာတွေဘယ်လောက်ထိ လုပ်လို့ ရနိုင်လဲနဲ့ Facebook ပေါ် မြင်နေတဲ့ အမြင် တချို့တောင် ပြောင်းလဲ လာနိုင်ပါတယ်။

ဒီ ဆောင်းအေးအေးမှာ ရသ စာပေတွေ ချည်းဖတ်နေသူတွေအဖို့အသစ်အဆန်း စိတ်ဝင် စားစရာ သုတတစ်ခုခု ဖတ်ဖို့ရှာနေရင် တော့ ဒီစာအုပ်ကိုပဲ ညွှန်းဆိုရပါလိမ့် မယ်။

အယ်ဒီတာ

Special Thanks To Our Contributors

- ဒေါ်ချိုမော်
- နွယ်ဝေး
- ဒေါက်တာဖြိုးပိုင်စိုး
- မင်းထွဋ်ကျော်
- ပိုင်သွန်
- ရှိန်းခန့်ဇော်(ပင်းတယ)
- ဇေယျသူရ(ပျဉ်းမနား)
- ခြူး(မြန်မာပြည်) ၊ နော်အိမ်ခြူးမိုးမြင့်
- နွယ်နေ့ခြည်ထွန်း
- ကြယ်စင်သစ်(ပဲခူး)
- မနိုး